

עע"מ 3717/18
עע"מ 3720/18
עע"מ 3749/18
עע"מ 3851/18
עע"מ 3865/18
עע"מ 3953/18
עע"מ 3959/18
עע"מ 3966/18
עע"מ 4032/18

לפני: כבוד השופט י' עמית
כבוד השופט נ' סולברג
כבוד השופט ג' קרא

העותרים בעע"מ : 3717/18
1. ד"ר עופר פרץ
2. המרכז הארצי לסיוע למתמחים

העותרים בעע"מ : 3720/18
1. שרון לוי
2. שרית כרמל
3. עידן כהן

העותרים בעע"מ : 3749/18
1. דניאל קרייזלבורד
2. דילרה מנפוב
3. סופיה כהן

העותרים בעע"מ : 3865/18
1. ישראל שמיר
2. ד"ר אברהם מוזס-כרמל

העותרים בעע"מ : 3953/18
1. אור שדה
2. ריקי קרן
3. איהאב עיסאוי
4. שרית דהן
5. מוחמד נטור

העותרים בעע"מ : 3959/18
1. עדן חטואל
2. חגי חיות
3. גינאן עבדו
4. ברק מנור
5. שלומי עצידה
6. יונס אסד
7. נחמן עמיחי
8. נועה בנג'ו מרדכי
9. שלומי עצידה
10. רפאל שמואל

העותר בעע"מ
: 3966/18
אייל ניסים

העותרת בעע"מ
: 4032/18
ליאת פייגל

העותרות בעע"מ
: 3851/18
1. הועדה הבוחנת של לשכת עורכי הדין בישראל
2. לשכת עורכי הדין בישראל

נ ג ד

המשיבות בעע"מ
3717/18, בעע"מ
3720/18, בעע"מ
3749/18, בעע"מ
3865/18, בעע"מ
3953/18, בעע"מ
3959/18, בעע"מ
3966/18, בעע"מ
: 4032/18

1. הועדה הבוחנת של לשכת עורכי הדין בישראל
2. לשכת עורכי הדין בישראל

המשיבים בעע"מ
: 3851/18
1. דניאל קרייזלבורד
2. דילרה מנפוב
3. סופיה כהן

המשיבים בעע"מ
: 3851/18
1. ישראל שמיר
2. ד"ר אברהם מוזס-כרמל

ערעור על פסק הדין של בית המשפט לעניינים מנהליים בירושלים מיום 03.05.2018
בעת"מ 29810-01-18; בעת"מ 14488-02-18; בעת"מ 31642-02-18; בעת"מ 43695-02-18;
בעת"מ 49928-02-18; בעת"מ 53404-02-18; בעת"מ 54942-02-18; בעת"מ 60299-02-18;
בעת"מ 65347-02-18; בעת"מ 64587-02-18; בעת"מ 15199-03-18;
בעת"מ 2123-03-18; בעת"מ 21509-03-18; בעת"מ 17524-03-18 שניתנו על ידי כב'
השופט א' אברבנאל

תאריך הישיבה : כ"ג בסיון התשע"ח (06.06.18)

מזכיר הרכב : מוראד ח'ליליה
קלדניות : רונית, רינה, אסתי

בשם העותרים
 עו"ד אילן בומבך, עו"ד שמוליק ספיר
 בע"מ 3717/18:

בשם העותרים
 עו"ד אילן בומבך, עו"ד שגיא רם
 בע"מ 3720/18:

העותרים בע"מ
 בעצמם
 3749/18
 והמשיבים
 בע"מ 3851/18:

בשם העותרים
 בעצמם
 בע"מ 3865/18
 והמשיבים
 : 3851/18

בשם העותרים
 עו"ד אורן טסלר
 בע"מ 3953/18:

בשם העותרים
 עו"ד שי דקס, עו"ד יניב לנקרי
 בע"מ 3959/18:

בשם העותר
 עו"ד אילן בומבך, עוד שגיא רם
 בע"מ 3966/18:

בשם העותרת
 עו"ד דן פיאלה
 בע"מ 4032/18:

בשם המשיבות
 עו"ד דוד יצחק, עו"ד מירית שלו
 בע"מ 3717/18,
 בע"מ 3720/18,
 בע"מ 3749/18,
 בע"מ 3865/18,
 בע"מ 3953/18,
 בע"מ 3959/18,
 בע"מ 3966/18,
 בע"מ 4032/18,
 והעותרות
 בע"מ 3851/18:

בשם המשיבות
 עו"ד דוד יצחק, עו"ד מירית שלו
 1-2 והעותרת
 בע"מ 3851/18:

פרוטוקול

1 כבוד השופט יי עמית: איך ננהל את הדיון כאן? נתחיל בשאלות הפרטניות. דווקא את השאלות
 2 העקרוניות נשאיר לסוף. לגבי השאלות הפרטניות, אני אומר לכל אחד, השאלה לפנינו וגם
 3 התשובה. מה שאמר ביהמ"ש בפנינו. מה שכל אחד מכם אמר בפנינו. לכן לא צריך לטעון יותר מ
 4 – 2 דקות על כל שאלה. ניתן לכם 5 דקות על כל שאלה. צד יבוא ויטען לגבי שאלה מסויימת
 5 הצד השני יענה עליה. אחרי שנסיים את השאלות נשמע את השאלות העקרוניות. מי שטוען לגבי
 6 שאלה מסויימת ממצה גם את ה – 3 הערעורים האחרים שטענו לגבי אותה שאלה, כי יש כאן
 7 כפילויות. הערעור שיש לו הכי הרבה השגות זה 3865/18. אחרי שהמערער יטען זה יופיע גם
 8 בערעור של קרייזלבורד.

9
 10 כבוד השופט יי עמית: בתיקים אלה יש הרבה אמוציות, נבקש לשמור על השקט ומבלי להתפרץ
 11 מצד הקהל. קראנו את כל החומר.

12
 13
 14 מר שמיר: המערער: חוזר על נימוקי הערעור. בשאלת המבחן לא דובר בערעור של נאשם אלא
 15 מדובר בנאשם עם הגשת כתב האישום וכך אנו נמצאים בסעי' 44 לחוק המעצרים בנוגע
 16 להתייצבות והערובה, אפנה לפסיקה. כשבאים לבקש ערובה תלוי במהות העבירה, המידע בידי
 17 התביעה וכו'.

18
 19 כבוד השופט יי עמית: שלב ההליך זה לאחר הגשת כתב הערעור מה לא ברור?

20
 21 מר שמיר: כאשר קובעים ערובה להבטיח התייצבות אי אפשר להשית הוצאות. כאן כתוב
 22 בשאלה, לא מוצג שום ראיה. אין שום דבר.

23
 24 כבוד השופט גי קרא: כתוב, כתב אישום. לא מגישים כתב אישום בלי ראיות.

25
 26 מר שמיר: אישום בלא ראיות. אני לא מכיר בימ"ש שפוגע בזכות של אדם בלי שום דבר, זה לא
 27 עולה על הדעת, אין דבר כזה.

28
 29 כבוד השופט יי עמית: האם יש מישהו נוסף שערער על 7 דיונים? לדעתי לא.

30
 31 מר שמיר: לכן אני טוען כי אף תשובה לא נכונה, תשובה אי לא נכונה אין אפשרות דווקא כן יש
 32 אפשרות. תשובה 2 כן נכונה.

33
 34 כבוד השופט יי עמית: אך כתוב אף אם אינו מוסמך להורות על מעצרו סעי' 21.

35
 36 מר שמיר: אנו לא ניגשים ל – 21. אנו מדברים רק על התייצבות.

37

1 כבוד השופט יי עמית: אנו לא מבקשים תשובה. אדוני ימשיך ל – 12 לגבי ניצוץ ראיתי
2 ובערעור של חתואל.

3
4 מר שמיר: לגבי השאלה הקודמת בקשתי פסילה כי אף תשובה אינה נכונה. לגבי שאלה 12
5 מעולם לא שמעתי על מעצר ביניים מוגבל בזמן. גם ביהמ"ש קמא הביע קצת פליאה על כך. אנו
6 יודעים כי מעצר ביניים הוא מעצר שלפני תום דיון במעצר עד תום ההליכים. אם מעצר עד תום
7 הליכים מוגבל בזמן וצריך להאריכו אז על אחת כמה וכמה הוא מוגבל בזמן.

8
9 כבוד השופט יי עמית: האם על דרך האלימינציה האם התשובה הנכונה ביותר היא אי? למרות
10 שאגם אני התפלאתי את נוסח השאלה.

11
12 מר שמיר: לא. תשובה ג היא הכי קרובה.

13
14 כבוד השופט יי עמית: לא נכון מה שאדוני אומר. אני כתבתי את פסה"ד בעניין פניאן.

15
16 מר שמיר: בעניין בוסקילה נקבע אשר נקבע, מקריא. היא ראייה לכאורה אך מתבססת על חומר
17 החקירה. זה יותר קרוב לראיות לכאורה. אם שי תשובה הגיונית ביותר זו היא. אך אף תשובה
18 איננה נכונה.

19
20 עו"ד דקס: הטיעון שלנו במובן חוסר הסמכות בלא קשר לתשובה. אנו טוענים כי השאלה
21 נכתבה בחוסר סמכות. אפנה לתקנה 18א(ג) לתקנות קובעת כי ניתן לשאול על פסיקה בבחינה
22 ורק על פסיקה שבאה לפרש את מה שכתוב בחוק.

23
24 כבוד השופט יי עמית: השאלה אם כתוב דיני מעצרים זה לא חלק? לעומת שאלות אחרות
25 שאפשר לשאול האם עורך הדין המצטיין היה יודע אותן לדעתי אם הייתם שואלים את השאלה
26 לגבי דיני המעצרים ומי שעוסק בכך, היה יודע. מי שעוסק בדיני המעצרים יודע את התשובה
27 מכיר את המלים "ניצוץ ראיתי".

28
29 כבוד השופט נ' סולברג: האם זו לא פרשנות של הפסיקה לגבי מה שכתוב?

30
31 עו"ד דקס: מקריא את הסעי'. לא לדינים אלא לחיקוקים. כלומר על מנת שניתן יהיה לשקול
32 שאלה בפסיקה צריך להראות שכתוב משהו בחוק והפסיקה פירשה אותו. בחוק המעצרים לא
33 כתוב דבר על מעצר ביניים. לדעתי אין מחלוקת על כך. לכן אין לשאול זאת לפי תקנות הבחינה.
34 כל הכרעה שיפוטית אחרת תעקר את התקנה הנ"ל.

35
36 כבוד השופט ג' קרא: החוק מדבר על מעצר עד תום ההליכים?

37

עו"ד דקס : כן.

כבוד השופט ג' קרא : אז שואלים את הנבחן על כך.

כבוד השופט י' עמית : לא מתבקשת תגובה לשאלה זו. אדוני יפנה לטעון בשאלה 28.

מר שמיר : לגבי שאלה 28, זה שייך לדין המהותי שם מחולק קובץ חקיקה. כלומר נדרשנו להשיב על שאלה זו מבלי שהחוק עמד בפנינו. יש קושי ואפנה לבג"צ 94/17 יש קושי להבחין בדברים. כאן אנו ניגשים למבחן של מתמחים גם השופטים מתקשים לכן היה צורך להעביר לנו את החוק שיהיה בפנינו. אפנה לפרק ה' סעי' 24, מקריא עונשים ודרכי טיפול. יותר ברור מזה שזה דרכי ענישה, אינני רואה. מה קרה כאן? חודשיים לפני הבחינה עושים סלט ואני לא רואה הסבר למה עשו זאת מלבד לתמרן להם שאלות מן הדין המהותי לדיוני זה לשים מכשול בפני הנבחן. אינני מבין מדוע עשו סלט בין שני דינים אלה.

עו"ד דקס : המשיבות מאבחנות בין דרכי טיפול לדרכי ענישה. הם טוענים כי דרכי טיפול זה סמכות בתי המשפט. ביהמ"ש מוסמך לכך. אך גם ביהמ"ש מוסמך לגזור עונש. אז אולי גזירת עונש זה לא דרכי ענישה? אם כן, כל דבר זה סמכות בתי המשפט. למה המחוקק קבע בתקנה 18א(ב) את דרכי הענישה. היה צורך לשים אל מול הנבחן את החוק. נקבע "דיני עונשין לרבות דיני ענישה" המחוקק קבע זאת. משמע, אם דרכי טפול הם לא חלק מדרכי הענישה הם בוודאי חלק מדיני העונשין. מדובר על נאשם שהורשע ויש לגזור את דיני. זה חלק מהדינים לתת לו דרכי טפול. השאלה היתה צריכה להישאר בדין המהותי כי אז היינו זכאים לעיין בחוק.

עו"ד יצחק : 80% ענו נכון על השאלה הזו. הועדה הבוחנת מלכתחילה כיוונה את השאלה גם לדרכי טפול ולא לדרכי הענישה וגם לסמכויות ביהמ"ש. זה חוק הנוער, שפיטה ענישה ודרכי טיפול. ההבחנה בין דרכי ענישה לטיפול היא בתוך החוק. יש סעי' נפרדים לעניין דרכי הענישה במקרה הזה לבין דרכי טיפול סעי' 25 מדבר על דרכי ענישה 26 על דרכי טיפול 24 מדבר על כך שלביהמ"ש יש סמכות לגבי נער שהורשע בנוסף לעונש יש אפשרו לצוות על דרכי טיפול.

מר שמיר : אפנה לפרשת נג'אח. בהמשך לסעי' 10 לפסה"ד נקבע כפי שנקבע, מקריא. אנו למדנו בחברת הבת של לשכת עוה"ד. שם מופנים להרצאה. אני מפעיל אותה מ – 1.28 כתוב אשר כתוב מקריא. להודות בעובדות זה לא הרשעה.

כבוד השופט י' עמית : אינני מבקש תשובה.

מר שמיר : הועדה קבעה תשובה ג' אני טוען לחלופה א'. טענתי כי אין מספיק נתונים בשאלה כדי להכריע.

כבוד השופט י' עמית: שאלתי גם, למה להוסיף נתונים שלא קיימים?

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37

מר שמיר: אני לא הוספתי. הם הוסיפו, איך? בסעי' 126 בעיקרי הטיעון ציינו אשר ציינו. בתשובה לעתירה מה אמרו? מדובר בפניה ראשונה. אם לא מוסיפים פניה ראשונה איננו יודעים אם זו פניה ראשונה או באמצע סכסוך. הפניתי ל 2 פסיקות של ביהמ"ש לענייני משפחה. לביהמ"ש יש את הכלים הוא יכול לתת גם צו עשה. מתברר כי הם הוסיפו זאת. אולי גם באמצע ההליך ואני רשאי לפנות לביהמ"ש לבקש צו עשה.

עו"ד יצחק: אם היה באמצע היה נכתב בשאלה שזה באמצע. הפסיקה קובעת כי כאשר אתה קורא את השאלה אינך צריך לחשוב על כל האופציה האפשריות למעט המקרא באופן פשוט. כאשר קוראים את השאלה מבינים כי לא מדובר על הליך באמצע. המערער מדבר על מקרים שהפסיקה אמרה אם זה באמצע. בחלק הדיוני כתוב מה סמכויות ביהמ"ש ומה החוק אומר. לכן כאשר קוראים את השאלה לא צריכים לחשוב כי זה באמצע. זה לא נכתב.

מר שמיר: כתובים 2 משפטים רק מקריא. איך אני יכול לדעת בהתחלה או באמצע? אם הייתי בוחר באמצע היו אומרים לי למה לא בחרת בהתחלה?

כבוד השופט י' עמית: לגבי 35, חסינות מדינה זרה.

מר קרייזלבורד: חוזר על האמור בערעור. שגו בשאלה זו 71 נבחנים. אם לא היינו מוצאים בזה אתגר או משהו שהוא קשה במיוחד אז אפשר היה להצדיק אולי את הנתון הזה. אך הנקודה היא שהשאלה הזו חורגת מסמכות.

כבוד השופט י' עמית: זה בפרק הדיוני נכון?

עו"ד יצחק: נכון.

כבוד השופט י' עמית: נתתם תשובה כי זו סמכות של ביהמ"ש. השאלה אם זה לא משפט בינלאומי פרטי. אך כך זה משפט לאומי פרטי. למה עלי לחשוב על חוק החסינות?

עו"ד יצחק: לפי התקנה הסמכויות זה לפי כל חיקוק. לא מצפים כי הנבחנים ידעו את כל החוק. יש רשימת חיקוקים החוק הופיע. השאלה ממוקדת.

כבוד השופט י' עמית: באיזה מוצג זה? נדמה לי כי בתוספת התקנות זה לא קיים.

עו"ד יצחק: אפנה למוצג 26. הועדה יכלה לשאול מהוראת החיקוק אם יש שאלה שנוגעת לסמכות. מה אומר סעי' 2? מקריא. ניתן פירוט של הוראת החוק וזה בסמכות. התשובה היא ג'

1 שמדבר על סמכות שיפוט. כל שאלה יכולה להיות בהיבט המהותי והדיוני. השאלה איך הועדה
2 מנסחת את השאלה ולאן מסווגת אותה.

3
4 כבוד השופט י' עמית: רשימת החיקוקים הזו רלוונטית למהותי ולדיוני?

5
6 עו"ד יצחק: היא רשימה אחת. פרסמו תחילה 2 רשימות ואח"כ רשימה 1.

7
8 כבוד השופט י' עמית: מה קורה בפועל בשטח בדין הדיוני אין לי את החיקוקים ובדין המהותי
9 יש את הקובץ לפני נכון?

10
11 עו"ד יצחק: כן, בדין המהותי נניח פקודת הנזיקין יביאו את החלקים הרלוונטיים לשאלה. אם
12 זה בחלק הדיוני כל שאלה שהיא פרוצדורלית במה שמוגבל בתקנות הועדה לא יכולה לשאול כל
13 שאלה. תקנה 15 קובעת זאת. כל שאלה שנוגעת לסמכויות בתי משפט היא שאלה שבדין ואפשר
14 לשאול אותה.

15
16 כבוד השופט י' עמית: השאלה מנוסחת בשלילה כפולה.

17
18 מר שמיר: כל התשובות שם, אי אפשר להגיע לתשובה אם אין לך את החוק. החוק הזה לא צורף
19 לחקיקה כי זה לא שייך למהותי לכן לא צירפו. שאלו אותו לגבי הדין שאין חקיקה. אז אין
20 חקיקה ואי אפשר להגיע לתשובה אם אין חקיקה. לא ניתן.

21
22 כבוד השופט י' עמית: לגבי 1 מהותי. מי מייצג את אייל ניסים?

23
24 עו"ד בומבך: אני.

25
26 כבוד השופט י' עמית: ערערו על כך 4. אדוני יטען.

27
28 עו"ד בומבך: אנו מדברים על שאלה אחת, הטענה שלנו היא כי השאלה חורגת מהחומר
29 הרלוונטי לבחינה. לפי תקנה 18א(ב). כתוב "קניין לרבות ירושה..." "לרבות דיני תכנון ובניה
30 וכו', כל מה שלא נכלל. הרי לכאורה גם ירושה זה קניין למה צריך לומר לי "לרבות". אלא
31 שברגע שאנו מכירים את הפסיקה שיש לפרש את זה בצמצום מירבי ולא נותנים לכך פרשנות
32 מרחיבה. כך גם קבע ביהמ"ש קמא. אם אנו מיישמים את זה זה מצוי בגרעין הקשה של חוק
33 התו"ב. סעי' 195 זה לחלוטין לא קשור. הציפיה של המשיבות שכביכול הנבחנים יכירו זאת זה
34 לא נכלל. מקריא מפסיקת השופטת דורנר (כתוארה דאז), מקריא. כך גם בפסה"ד האחרון
35 שניתן בבימ"ש זה אומר השופט הנדל את שאומר, מקריא. והסכימו גם שאר חברי המותב,
36 מקריא. ביהמ"ש מתערב כאשר הועדה חורגת מסמכותה.

37

כבוד השופט י' עמית: מה לקבי החיקוקים.

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36

עו"ד בומבך: התשובה לא מצויה שם. רואים כי מי שענה נכון על השאלה אומר שהוא לא יודע את החומר אלא ניחש את התשובה. ברגע שרואים את כל זה כשזה מצטרף כאשר זה לא היה שם ורובם עונים בצורה שגויה ומדד ההבחנה שלילי ומה שנקבע גם באיריס זאנה, פס"ד של בג"צ יש לפרש באופן דווקני כדי לאפשר לנבחנים להתכונן כראוי ובצורה יעילה. אם אנו רוצים לצקת תוכן למלים אלה, ברור כי אי אפשר לשאול שאלות אלו.

עו"ד יצחק: אנו צירפנו 2 ע' לגבי ההפקעות כולל סעי' 168-176 לא העמיסו את כל תחום התו"ב על הנבחנים. שנית אם הפקעות זה לא קניין אז מה כולל את החוק? כתוב לרבות ירושה כדי להסביר כי זה כולל ירושה. הפנינו לספרות. יש לזכור כל הזמן מסתמכים על זה שיש לפרש באופן של לצמצם לגבי הסמכות, לפי הפסיקה יש לפרש באופן שמכיל את סמכות הועדה. נכון שהנושאים צריכים לפרש אותם בצמצום (זה היה נכון בבגצ אמיר, לא מביאים בפניהם את החוק ולא שואלים אותם שאלות בדין המהותי. לכן צריך לפרש את הנושאים בצמצום). במקרה הזה, 2 העמודים הונחו בפני הנבחנים. אי אפשר לכוון את הבחינה לתחום מסויים.

כבוד השופט י' עמית: הם אמורים לדעת את כל הפסיקה הקשורה בדיני הפקעה?

עו"ד יצחק: לא. יש שאלות שמותר לשאול בדין המהותי בקניין. בשאלות ספציפיות בסעי' שהם חלק מרשימת החיקוק. ז"א אנו מצמצמים את זה ולא זורקים את זה בחלל האויר.

כבוד השופט י' עמית: השאלה שלכם היא כ"כ קלה. כל מי שרואה את סעי' 195 התשובה ישר קופצת מאליה. זה כ"כ ברור כי בפסה"ד שיכון עממי ביקשו את עמדת היועץ המשפטי לממשלה בעניין זה. בפס"ד עממי היפנו לפסה"ד שלי. רוצה לומר כי אין דרך להשיב על שאלה זו אלא אם אני מכיר את הפסיקה של שיכון עממי. האם עלי להכיר את כל הפסיקה הקשורה לדיני הפקעה?

עו"ד יצחק: התשובה היא שהועדה הבוחנת מצפה מכל מי שרוצה להיות עורך דין ונבחן לדעת בדין המהותי בשאלות שהיא שואלת. כן, אדוני, הציפיה הלגיטימית והסבירה מכל נבחן לדעת, כי ביהמ"ש בוודאי כפי שאדוני מתאר בענין כ"כ מהותי ועקרוני היו שאלות, ולכן בנושא כזה שהוא מהותי במסגרת דיני הפקעות זה לגיטימי שהנבחן ידע. מי שעשה התמחות למשל בדין הפלילי הוא מכיר מן הסתם. אני מצפה ממנו שידע הפקעות?

עו"ד בומבך: חברי אומר כי יש חומרי חקיקה ואפשר להבין כי מישהו יושב ומתרווח ומחפש. אנו מדברים על זה שאתה צריך לשלוט בחקיקה. בדיוק בזמן הזה עליך לחפש ולדפדף. אם היית יודע שזה בחומר היו לומדים זאת.

1 עו"ד טסלר: הטענה בערעור שלנו לא עלתה כאן. למה פסה"ד שיכון עממי לא היה חלק בחומר
2 הבחינה? ביהמ"ש קמא לא התייחס לכך. הטענה בעת"מ שלנו לא קיבלה התייחסות. אם
3 ביהמ"ש לא יקבע שצריך להיות 2 רשימות נחזור לכאן עוד כמה פעמים. למה להקשות? למה לא
4 לתת 2 רשימות?

5
6 עו"ד יצחק: התקנות קובעות רשימה אחת. זו לא בחירה שלנו. אוכל להבטיח לאדוני ברגע
7 שיפורסמו 2 רשימות יאמרו למה לא פעלתם לפי התקנות? דיברו על התדירות שאנו מגיעים
8 לפה. הציון מעבר הוא לא 100 הוא 65

9
10 קלדנית: רונית

11
12 מר שמיר: צריכה לצאת אמירה מבית המשפט אם מתקיים אם לא, מדובר ברשימה של 180,
13 תתי סעיפים? מגיעים לאלפי חוקים אלפי פסקי דין של בית המשפט העליון, שואלים במבחן רק
14 על 30 שאלות, 100 זורקים לזבל ו-2-3 נישה. למה זה צריך להיות?

15
16 כבוד השופט י' עמית: הדיון יתמקד רק בשאלות מהותיות. אנא וותר על הטיעון שאלה 3. מאוד
17 חלש.

18
19 מר שמיר: שתי דקות ברשות אדוני, הם טענו למעשה עשוי, היתה דרישת כתב במקרקעין.

20
21 כבוד השופט י' עמית: יודע מי אשם? השופט עמית באחד מפסקי הדין

22
23 מר שמיר: יש מעשה עשוי הפוגע במקרקעין? הם לוקחים את הערת השוליים והופכים אותה
24 להלכה, הרי אדוני כתב את פסק הדין. הערה משל עצמי" אני רוצה לצמצם את זעקת ההגינות,
25 לא התקבל, הם הופכים את ההערה להלכה וזה מעשה עשוי.

26
27 כבוד השופט י' עמית: לא דורש תשובה.

28
29 עו"ד בומבך: גם כאן אנו טוענים שהשאלה צריכה להיפסל לגמרי מטעם שהיא מסתמכת על דבר
30 חקיקה שלא מופיע ברשימת החקיקות שהמשיבות פרסמו, פקודת רכב מנועי, לחילופין, צריך
31 לקבל את תשובה ד' כנכונה. אין חולק שפקודת רכב מנועי לא ברשימה ולגבי שאלה 1 תקף גם
32 לכאן, ציטטנו את דברי בית משפט קמא בסעיף 7 לחריגה מהציפייה הסבירה. הצדדים
33 מסכימים להחיל על עצמם פקודת רכב מנועי באמצעות התקשרות פוליסת חובה, הסכמת
34 הצדדים להחיל עליהם את פקודת הרכב המנועי.

35
36 כבוד השופט י' עמית: ראינו, קראנו, וכו'. האם לגיטימי כי נושא הפלת"ד בחומר, תכיר את
37 הפסיקה הקשורה אליו.

1
 2 עו"ד בומבך: לא, כי ההסכמה על הצדדים להחיל על עצמם את פקודת הרכב המנועי. פסק דין
 3 דין אליהו נ' חמאדה, בגרעינו מפרש את פקודת ביטוח רכב מנועי שאינה ברשימת החקיקה,
 4 תקנה 18א(ג) שאומר (מצטט), אין חולק שפקודת רכב מנועי לא מצויה שם. זה שחוק הפיצויים
 5 כן מנוי, כפי שאדוני אומר, זה לא מצדיק את החקיקה. בלי פקודת רכב מנועי אין מחלוקת שאי
 6 אפשר להשיב על השאלה. הם למדו לקח, ב-24/6 יש בחינה הבאה, הם החליטו לכלול את אותה
 7 פקודת רכב מנועי שלא היתה, גם הם הבינו זאת. זה הגרעין הקשה והפרשנות של הסיפור,
 8 לעשות את זה בדרך שפוגעת בציפייה סבירה של נפגעים?

9
 10 עו"ד טסלר: שאלה שהולכת להיפסל היא השאלה הזאת, עתרתי על שאלה זו בערכאה הדיונית,
 11 אני מכיר את השתלשלות העניינים. בחלק ג', בעיקרי הטיעון שלנו הוספתי את סעיף 8 לחוק
 12 הפיצויים בנוסח שעמד לפני הנבחן בבחינה (מצטט), "כאמור בסעיף 3א(2)... " סעיף זה לפקודת
 13 הביטוח וסעיף 8 לחוק הפיצויים, הוא המקור הנורמטיבי שמגדיר חבות מבטח שבחר להחיל על
 14 עצמו באופן רצוני על פי הסכם את הוראות חוק הפיצויים אף אם הכלי אינו נכנס לפקודת רכב
 15 מנועי, סעיף 8 לבדו, המשיבות שכחו להכניס את הפקודה לרשימת החוקים, ולאחר מכן הוכנסה
 16 לבחינת קיץ וזו הוראת החוק היחידה המצורפת, הם מצרפים את פסק דין חמאדה שאומר
 17 בפסקה 9.

18
 19 כבוד השופט י' עמית: אומר שזה חוזי.

20
 21 עו"ד אורן: פסק דין חמאדה אומר (מצטט), כלומר – פסק דין חמאדה קובע שסעיף 3 לפקודת
 22 הביטוח הוא המקור הנורמטיבי ממנו שואבת הוועדה את החלופה ל-א'. מהו המקור הנורמטיבי
 23 של חלופה א'?

24
 25 עו"ד לנקרי: מצטרף לעמדת חבריי. שאלה ספציפית זו היא מעין ניסיון לרבע משולש, מצרפים
 26 גם לרשימת הסימוכין, בפסק דין חמאדה כתוב (מצטט) וחלופה א' ממוטטת את עצמה.
 27 כשהמבחן מנסה לתקן עצמו במועד הבא הוא נאחז לאחר פרסום התשובות, בפסק הדין אליו
 28 הפנו המשיבות ואני למד ממנו (מצטט),

29
 30 כבוד השופט י' עמית: עניין חוזי.

31
 32 עו"ד לנקרי: נכון, חלופה א' "לרבות חוק הפיצויים" ולא ניתן להכשיר כאשר המשיבות עצמן
 33 מפנות לפסק הדין, איני מייצג אותן, לו לא הפנו לפסק הדין היה ניתן להקל באותה שאלה.

34
 35 כבוד השופט י' עמית: בפתרון שהן פרסמו?

36
 37 עו"ד לנקרי: הן מפרסמות את הפתרון.

1

2 עו"ד יצחק: הידע לא נדרש לצורך מענה בשאלה זו והשאלה מתמקדת בשאלת העילה,
3 המתבססת על ההנחות בה בהתאם להלכות חוק הפיצויים ופסק הדין שהפנינו, הבסיס הוא
4 חמאדה. מפנה למוצג 27 בתיק מוצגים ומבחינה זו כשקוראים את שני פסקי הדין אין
5 רלוונטיות לפקודת רכב מנועי, הפסיקה שם אומרת שניתן לתבוע ושני פסקי הדין משלימים
6 אחד את השני, בתחילה נשאר בצריך עיון ולאחר מכן הוכרע.

7

8 כבוד השופט י' עמית: לשיטתכם הם צריכים לדעת את מגוון הפסיקה.

9

10 עו"ד יצחק: תקנה 18א(ג) בעקבות נושאים של הבחינה, כתוב (מצטט). זה לא החלטה הוועדה
11 הבוחנת מה מצופה מהמבחן לדעת, בסה"כ היא צריכה לחבר בחינה על פי התקנות, אם יש
12 בעיה, איני חושב שיש, אם יש בעיה יש לתקן את התקנות. כתוב במפורש וההוראה הזו נועדה
13 להגביל במידה מסוימת.

14

15 עו"ד בומבך: לעניין זה, מילה אחת. לשאלה זו ענו נכון רק 23% וכושר ההבחנה הוא השלילי
16 שהיה בכלל, -20, מי שענה על זה הוא מי שלא ענה על החומר.

17

18 עו"ד טסלר: מסב תשומת לב בית המשפט כי חברי עדיין לא השיב מהו המקור הנורמטיבי ממנו
19 הם שואבים את התשובה, פסק דין חמאדה אינו המקור הנורמטיבי. שוב מפנה לפסקה 9, שם
20 כתוב כי סעיף 3 לפקודת הביטוח, גם פסק דין מנסור, חייב להיות מקור נורמטיבי ובלעדיו לא
21 ניתן להרכיב שאלה.

22

23 עו"ד לנקרי: אין לו לנבחן אלא מה שענינו רואות, פסק דין בוכבזה, השאלות צריכות להיות
24 ממוקדות.

25

26 כבוד השופט י' עמית: שאלה לגבי שעבוד הצו.

27

28 עו"ד דקס: שאלה 25, הטענה בקצרה שאין פה כלל תחרות.

29

30 כבוד השופט י' עמית: אבל השאלה היא על תחרות בין החברה לבנק.

31

32 עו"ד דקס: הדירה נמכרה, היא יצאה מתכולת החברה, הטענה שלנו שהשעבוד לבנק השליח לא
33 רובץ על נכסי החברה אלא על נכס בני הזוג, מועד חתימה על חוזה מכר הוא מועד העסקה,
34 במועד זו הדירה אינה חלק מנכסי החברה.

35

36 כבוד השופט י' עמית: אבל אחת מ-4 תשובות צריכה להיות נכונה לשיטתכם. שני השעבודים
37 אותה דרגה, אוקי. נדבר על אלימינציה, יש את א' ו-ב', למה א'?

1
 2 עו"ד דקס: זה משהו שהוא אמפירי, 1 ועוד 1 לעולם לא יהיה שווה 3 גם אם התשובות האחרות
 3 יהיו אחרות, זה המקרה להתערב לפסילת שאלה ונפסלו שאלות במועד הקודם, יכול להיות שאף
 4 תשובה לא נכונה. הם חייבים שונים, זה לא אותו חייב ואין פה תחרות בין שעבודים כי הדירה
 5 נמכרה.

6
 7 מר קרייזלבורד: לשיטתי, יש לקבל את חלופה א' משום שלפי סעיף 160 לפקודת החברות
 8 והפרשנות, רק נושה שמימן ויצר נכס שלא היה קודם לכן, יוכל ליהנות לפי סעיף 169 ד' ובנתוני
 9 השאלה צוין כי לחברה עמד אמצעי מקרקעין, מפנה לסימוכין שהפניתי לערעור. השעבוד
 10 הראשון, נושה שמקבל שעבוד סף בעל תניה מגבילה יש לו הסתמכות על מצבת נכסים שקיימת
 11 לחברה כיום.

12
 13 כבוד השופט י' עמית: הכסף נכנס לחברה, לא נגרע דבר מהמצבה? דירה אאוט, כסף אין, זה
 14 כמעט מהלך העסקים הרגיל. השאלה מנוסחת בצורה מורכבת, בגדול. אדוני היחיד שדיבר על
 15 כלל 16 לשכת עוה"ד. שאלה 20.

16
 17 מר קרייזלבורד: הטיעון הראשון ש בית משפט קמא לצערי לא נתן דעתו עליו, פתרון שפורסם
 18 על ידי לשכת עוה"ד, נסמכת על כלל 14.

19
 20 כבוד השופט י' עמית: איזו תשובה אדוני סבור שהיא נכונה?

21
 22 מר קרייזלבורד: חלופה ג'.

23
 24 כבוד השופט י' עמית: חלופה ג', לפנות לוועד זה לא חיוב, זו אופציה. זו תשובה לא נכונה בכל
 25 מקרה.

26
 27 מר קרייזלבורד: בכתב התשובה שהוגש לבית משפט קמא וגם בעיקרי הטיעון כאן, המשיבות
 28 לא הסבירו איך קוראים את השאלה הזאת, רק בעקבות הטיעון והערעור שהעליתי שהכלל
 29 המתאים הוא כלל 16, קיבלתי נימוקים לכלל זה ועדיין אין לנו הסבר לכלל 14 המופיע בפתרון.

30
 31 עו"ד דקס: התשובה ד' שנפתרה היתה נכונה לו התביעה היתה עוולת היזק והאחריות אז
 32 מוחלטת.

33
 34 כבוד השופט י' עמית: הם השיבו לך שאיננו מדברים בעוולה, אנו מדברים בעילה.

35
 36 עו"ד דקס: אלה שתי עילות שונות. סימן ד' עילת רשלנות וסימן ד'1 לפי תקנות סדר האזרחי,
 37 חובה לציין מה העילה, כדי שהנתבע יידע למה להתגונן. התובע ציין כי העילה היא רשלנות, גזר

1 על עצמו להוכיח אשם, חובה קונקרטיה וכיו"ב, לכן מכיוון שהעילה היא רשלנות, תשובה ד' לא
2 נכונה ולא היה צריך להוכיח רשלנות, 4 תשובות לא נכונות שווה פסילה.

3
4 כבוד השופט י' עמית: למה תשובה ג', בהנחה שהולך על עילה נזיקית, סימן ד' על רשלנות,
5 סימן ד' 1 היוזק. למה שלא אחשוב שאתם מפנים לסעיף 41 שמטיל את הנטל על הצד השני? אני
6 מסתכל על התשובה. כל ההבדל בין א' ל-ד' זה הסיפא, גם זה סיפא, אבל טוענים כאן ובצדק
7 שיש עוולה מיוחדת. השאלה אם הנבחן ידע? למה? תסביר.

8
9 עו"ד יצחק: לא נטען שהתביעה הוגשה בעוולת הרשלנות, לעניין היוזק על ידי כלב, הטענה
10 אומרת שברגע שאתה, אני עובר על השאלה מה הנבחן אמור לדעת, בכתב התביעה אתה מפרט
11 את הנסיבות בשאלה, מצב שיש היוזק על ידי כלב ושלאורה לא עומדות הגנות לבעל הכלב,
12 בנסיבות אלה ברור שרק ד' נכונה.

13
14 כבוד השופט י' עמית: למה התכוון המנסח, כתבתם "בעילת הרשלנות".

15
16 עו"ד יצחק: צורפו למבחנים הוראות רלוונטיות של עוולת רשלנות, הכוונה היתה מאחר והיוזק
17 על ידי כלב, לפני שנוסח 1, היה בהליך רשלנות והמחוקק רצה לחסוך ממי שניזוק על ידי כלב,
18 זה במסגרת העוולה הרחבה של רשלנות. צריך להבין אוטומטית כי התביעה בנסיבות אלה היא
19 לא על עוולת רשלנות, בהתאם להלכה הפסוקה שצירפנו בית המשפט היה בודק את הנסיבות
20 והזכאות גם אם אלכס לא התרשל. בהיבט זה לא משנה מה הנבחן חשב, התוצאה היא ד' והוא
21 לא יכול להגיע לתוצאה אחרת.

22
23 עו"ד דקס: יש עוולות כלליות ויש עוולות פרטיקולריות,

24
25 כבוד השופט י' עמית: מי שקורא את השאלה, כולנו יודעים שיש היוזק על ידי כלב, האם זה לא
26 צריך לקפוץ לנו?

27
28 עו"ד דקס: השאלה אם אני תובע בנזיקין צריך לציין זאת בכתב התביעה?

29
30 כבוד השופט י' עמית: השאלה מה הדין ולא איך תנסח את כתב התביעה.

31
32 עו"ד דקס: רשלנות היא סעיף 35 לפקודת הנזיקין שם רשום להוכיח אשם, מה הדין, על סמך
33 כתב התביעה שהונח בפנינו? לא צוין עוולה ספציפית על ידי כלב.

34
35 כבוד השופט י' עמית: נשאר לנו רק עניין הפש"ר, 13 ג'.

1 עו"ד בומבך: המשיבות טוענות כי התשובה הנכונה אי ואני טוען כי השאלה צריכה להיפסל. זה
 2 בגרעין הקשה של האיזוטרי, סוטה מתכלית הבחינה, מנוסח באופן הסותר את לשון החוק,
 3 תיכף אראה. לפתור שאלה זו היה צריך לדעת שני נתונים שלא משקפים כל ידע במשפטים, האם
 4 במקרה ספציפי זה הריבית צמידה או לא, דבר שני מה הדולר היציג שפרסם בנק ישראל לפני
 5 אישור תביעת החוב?

6
 7 כבוד השופט י' עמית: זה היה בדיוני, החלק הדיוני החיקוקי לא לפנינו. אני לא הולך לישון
 8 לפני שאני מעיין בתקנה 102 לתקנות פש"ר, בהר הפש"ר יש מומחים, מומחי דיני פש"ר יידע
 9 על תקנה 102 שמדברת על 3%? מה הציפייה? לא בעניין תשובה נכונה לא נכונה, תשובה 1 נכונה
 10 בהיבט המינהלי.

11
 12 עו"ד יצחק: המבחן מורכב מכל מיני שאלות, יש שאלות קלות. זו שאלה בדין המהותי, אפשר
 13 להגיד אותה שאלה קשה ומותר לשאול גם שאלות קשות וגם שאלות קשות מאוד, אי אפשר
 14 לשאול שאלה שהרוב יודעים. מי שמבין בפש"ר יודע להגיד שהמרכז הוא במועד הכינוס.

15
 16 כבוד השופט י' עמית: ה-3%.

17
 18 עו"ד יצחק: יש אנשים בתקופת ההתמחות שלהם הגישו תביעות חוב, זה לא דבר שהוא שולי.
 19 פירטנו את מס' התיקים בפש"ר ובכינוסים, חלק נכבד מאוד מעוה"ד מתעסק בחתום הזה. לכן,
 20 הסבירות שנבחן יידע את זה, היא לא נמוכה. נכון, לא כולם יידעו את השאלה אך לא מצפים
 21 שכולם יקבלו 100.

22
 23 עו"ד בומבך: בית משפט קמא אומר שלמרות חולשת השאלה זה לא מגיע לכדי ... (מצטט), ובכך
 24 טעה בית משפט קמא. אין מחלוקת שרק 7% ענו נכונה, המדד הוא שלילי, -008. גם אזוטרי
 25 וגם מורכב" כך אומר בית משפט קמא, בית משפט קמא אומר עוד דבר על הדרך שאין לדרוש
 26 מהנבחנים לשלוט בפרטים אזוטריים אלה ולשלוט בהם בעל פה ושמים אותם בדיוני? למה? אם
 27 כבר, שימו אותם במהותי, בלבלו אותם שם. כשקבעו חלופות, החלופות נוסחו באופן סותר את
 28 סעיף 70 לפש"ר. אפנה לפסק דין מלפני חצי שנה, בעמ' 19 אומר בית המשפט העליון, פסק דין
 29 שגם כבוד השופט ג' קרא, היה שם. כשהכל מצטרף, גם האזוטרי, המורכבות.

30
 31 עו"ד טסלר: יש טענות בעתירה שלי שלא קיבלו התייחסות בבית משפט קמא, נותנים לחבריי
 32 להשיב. כתבתי השגה זו לפני חצי שנה ראיתי את פסק דין לוי מרחף. השאלה לא עוסקת בשום
 33 היבט של דין דיוני, מדובר בחישוב גובה הריבית, השאלה היא של דין מהותי, דיני חיובים. צריך
 34 להבדיל בין הליכים לפי הליכי פש"ר לבין דיני חיובים שנכנסו תחת הליכי כינוס לפי פקודת
 35 פש"ר. כתבתי טענה זו בכוונה על מנת לתת לבית המשפט ללכת לקראת בג"ץ איציק לוי. לבית
 36 משפט קמא לא באנו רק עם טענה זו, הבחינה לא משקפת שום ידע לימודי.

37

1 כבוד השופט יי עמית : ביקשתי לא לטעון פעמיים.

2

3 עו"ד טסלר : בבג"ץ איציק לוי מ-2006 ההלכה נקבעה ואיני יודע עד כמה יושמה, אך אם ניתנה
4 הלכה זו לפני מעל 10 שנים ולא עושים בה שימוש, מה הועילו חכמים בתקנתם? זו הזדמנות
5 לסלול שאלה לאזוטריה ואסביר מדוע זה רלוונטי לכאן. כשאתה מגיע לבחינה, אחוז העונים
6 הוא נמוך מ-5%, ריבוי שאלות כאלה, בית המשפט חייב למצוא דרך ואולי לא באמצעותנו כן
7 לפסול ולו שאלה אחת של אזוטריה. אם שאלה זו לא תיפסל עכשיו, בבחינה הבאה הם יגיעו עם
8 30 שאלות של אזוטריה.

9

10 כבוד השופט יי עמית : אנחנו מבינים את השלכות רוחב. שאלה אחרונה, לגבי עסקאות סותרות.
11 כבר אומר לאדוני שלא התלהבתי מהעניין.

12

13 עו"ד בומבך : מסגרת ההוגנות חייבים להיות בשאלה מספיק פרטים עובדתיים שניתן לפתור.
14 למשל, חסר האם ניתנה תמורה, הסתמכות על המרשם? כשחסרים נתונים, לפי סעיף 10א וגם
15 לפי 25 א'. לחילופין, התשובה הנכונה היא ב', אך הדבר הכי נכון הוא לפסול אותה כיוון שיש
16 פה בלבול שלם. השאלה שותקת לחלוטין בכל הקשור להסתמכות אלכס על המרשם. איננו
17 יכולים להניח אם הסתמך או לא הסתמך, יכלו להניח שהוא הסתמך ונהנה מחוק 10, לפי כללי
18 הפסיקה המיושמת, לא מדובר בחידון, צריך להגיד אם הסתמכו או לא, אלכס או אורי.
19 לחילופין, גם לקבל תשובה ב'. מפנה לדברי בית המשפט בעניין יוניס אסד שאמר (מצטט), בעמ'
20 28 לפסק הדין, התפלחות הציונים בשאלה זו, 3 החלופות הראשונות הנבחנים בחרו 38% ב-א,
21 ו-29% ב-ג' ו-39% בחרו והנתונים מאוד דומים.

22

23 כבוד השופט יי עמית : עקרונית, לגבי הערעור שלכם, נניח שיתקבל בשאלה פלונית אלמונית,
24 ההשלכה של זה, אנשים שהצליחו, הציון שלהם עלול לרדת. הבחינה הבאה ב-24/7, אוטוטו,
25 נעזוב את השאלות המשפטיות. מבחינת הגינות האם אין כאן בעיה מסוימת?

26

27 כבוד השופט ג' קרא : הערנו גם בעניין יונס על הדברים.

28

29 עו"ד יצחק : אסביר, איננו אדישים למה שאומר בית המשפט.

30

31 כבוד השופט ג' קרא : לאחר מה שהערנו אז, איננו צריכים להעיר שוב היום.

32

33 עו"ד יצחק : אעביר את הלך הרוח של הוועדה, כתבתי בעיקרי הטיעון. יש מגמה, למרות
34 הרטוריקה בית המשפט מתערב יותר ויותר. צירפתי פרוטוקול מלפני שנתיים, היה דיון
35 בעתירות לאחר שבית המשפט המחוזי הכריע,

36

37 כבוד השופט יי עמית : ראינו.

1
 2 עו"ד יצחק: היום אנחנו שוב חוקרים לעומק כל שאלה, זה משליך גם לערכאות למטה. גם בתי
 3 משפט מחוזיים הופכים את החריג לכלל, יורדים לחקר כל שאלה ויש פחות כיבוד של שיקול
 4 הדעת המינהלי. מה שאדוני אומר, זה שאנחנו צריכים לקבל את הערכאה הדיונית גם אם היא
 5 משנה הלכה.

6
 7 כבוד השופט י" עמית: אפשר לעשות אחרת. לדוגמא – אתם יכולים להשאיר את הערעור ולקבל
 8 תוצאה טובה מבחינתכם ולהצהיר שזה לא יכול להשפיע. בדיון נוסף שבס אמרו שלא רוצים
 9 שהוא ייכנס לכלא, אותו דבר כאן. תצהירו שאתם עומדים על הערעור במובן העיוני וחושבים כי
 10 השאלות נכונות אך לא ירד ציון עקב כך. הרי אם נקבל חלקים מהערעורים אנשים שלא יתכוננו
 11 לבחינה ב-24, וההשלכות קשות מאוד.

12
 13 עו"ד יצחק: זה כמו ללכת עם ולהרגיש בלי. מה זה משדר לפעם הבאה? נהיה פה, אני מבטיח,
 14 עושים חישוב פשוט. ב-24 הבחינה, לקראת ספטמבר-אוקטובר אנחנו פה, היו 15 עתירות? יהיו
 15 20.

16
 17 כבוד השופט ג' קרא: זה לא מס' העתירות, זה מס' העתירות לגבי מס' השאלות.

18
 19 עו"ד יצחק: מקל וחומר. אם יוצרים תקדים, פעם הבאה בית המשפט המחוזי יתערב ויגידו,
 20 בפעם הקודמת מספיק שהתערב להכשיר שקיבלתם ציון, בית המשפט העליון התערב, לא משנה.
 21 אנחנו מאיינים את כל המשמעות, הופכים את הערעור לתיאורטי? אנחנו סבורים שיש חריגה
 22 מהלכות שבית המשפט העליון קבע, נוצר משהו, לאט-לאט, הסמכות לשנות הלכה היא בידיכם,
 23 אין חולק. לא מצאתי פסק דין אחד של בית המשפט המחוזי ולא של בית המשפט העליון שהעלו
 24 בכלל שאלות, בפיזיקה גרעינית ולא בנוירוכירורגיה, מבחינת הוועדה הבוחרת, עומדים בראשה
 25 3 שופטים מכהנים, להתערב בשיקול דעתה פעם אחר פעם ולהגיד שבגלל בית המשפט המחוזי,
 26 לצורך העניין, טעה והם הסתמכו עליו. הם לא צריכים להסתמך עליו. הם היו צריכים ללמוד
 27 לבחינה הקרובה. אני לא צריך להיכנס לשיקולי למידה של כל אחד, אבל הם היו צריכים
 28 להתכונן, להבנתנו, לבחינה. אם הבחינה ובית המשפט דוחה את הערעור חסכנו.

29
 30 כבוד השופט י" עמית: אדוני הכניס הרבה טיעונים שאנחנו מכניסים לשלב האחרון. אך
 31 ספציפית, אדוני אומר שאם בבחינה הבאה יהיה אחד מתוך אלפי הנבחנים שיגיש עתירה, וחלק
 32 ייפסלו, אנחנו מגיבים בערעור שלנו, ואז 300 האנשים שתלויים בשאלות שלכם, יש לכם 3
 33 שאלות, נניח מאות אנשים ברקע שאם אנחנו מקבלים את הערעור שלכם הם צריכים לכלכל
 34 צעדיהם מחדש. איך אתה מציע?

35
 36 עו"ד יצחק: לו נשאלתי בזמן אמת הייתי אומר להם ללמוד לבחינה הבאה, אין מה לעשות.
 37 בשלב הבא אסביר לאדוני באופן מפורט במבחנים החוזרים.

כבוד השופט י" עמית : ראינו.

מר אברהמי : חשוב לי לצין ואני מודה שיש לי שתי מטרות, לצערי, איני יכול לערער וערערתי על שאלות שאחרים לא ערערו בכלל, אולי היחידה הדומה היא 7. אציין כי אני עוזר הוראה באוניברסיטה, כל מה שנשאר לי זה להגן על שאלה אחת. אבקש לומר כמה דברים למה שאמר עו"ד יצחק. הוא אמר שרואים עליה בכמות הערעורים.

כבוד השופט י" עמית : אדוני יענה ספציפית לשאלה זו.

מר אברהמי : לשאלה הספציפית, טענתי שהתקבלה בחלקה בבית משפט קמא היתה שיש גם את ג', בנושא התמורה וגם את ב', כיוון ששלושתם, א-ב-ו-ג, בית המשפט לא קיבל את ב', הלשכה כתבה כי הרוכש אלכס, נשאלה השאלה למי תהיה הדירה. ב-ב' היה כתוב לאורי, בשום מקרה זה לא היה מגיע לאלכס כפי שטענה הלשכה. הם אומרים שאין מקום להעדיף את אלכס על פני גיתית, אך היה אלכס עדיין סבור בתום לב, תמורה איננו יודעים כפי שצינתי בזהבית כנען נ' ממשלת ארה"ב, נאמר ע"י השופט לוי, צריך לקבל את ג' וגם את ב'. יש כל הזמן שבית המשפט הזה הוא ערכאת ערעור, זו לא ערכאת ערעור, לא פוסלים שום חלופה של הוועדה הבוחנת. גם פסילת שאלה שלמה, זו לא פסילה, זה הוספת עוד 3 אפשרויות. ד' קיבלה 2% והיא היחידה שלא היתה נכונה וחזיתי בעתירה שלי לפני שקיבלתי את התשובות, וחזיתי ש-ד' אינה נכונה.

כבוד השופט י" עמית : כל אחד יקבל כמה דקות לטעון טיעוני רוחב.

מר אברהמי : עו"ד יצחק ציין לעליית כמות הערעור ולא ציין קורלציה בין כמות הערעורים לכמות הנכשלים, ככל שכמות הנכשלים עולה, יש לי תואר שני בלימודי משפט ואם היינו מעבירים מבחן כזה די ברור שהבעיה היא במבחן ולא בנבחנים. לגבי עתירה מינהלית, לא מדובר פה, נכון שכל העתירות נופלות בדין המינהלי. מדובר פה בימים בהם בית המשפט נלחם על זכויות יסוד, כל אלה באולם באים להילחם על זכותם לחופש העיסוק. קיבלתי הוצאות שחיים לא ריאתי בעתירה מינהלית, 14,000 ₪ לעותר יחיד שמייצג את עצמו מול לשכת עוה"ד, היו לי המון טענות בבית משפט קמא שלא התייחס אליהן, איני מגיש ערעור כי אין לי כסף. לזיכוי הרבים, ושפעם אחת אלחם על זכות היסוד שלי איני רואה פגם בזה ומקווה שלא יאיימו על אנשים שלא להגיש לחופש העיסוק. כשיש טעויות בכל תחום אחר, כמו שמאים רופאים וכ"ו קיבלו פקטו.

כבוד השופט י" עמית : הפערים בין בוגרי אוניברסיטה לבין האחרים?

1 מר אברהמי: אני בוגר 3 אוניברסיטאות, ביניהן האוניברסיטה העברית וחיפה במשפטים. לא
 2 אמור להיות הבדל בין סטודנט במכללה לבין סטודנט באוניברסיטה. טענת הסטטיסטיקה
 3 פשוטה, ככל שאתה מגשי יותר אנשים הסיכוי שתעביר יותר הוא פחות. שני שלישי בבחינה
 4 האחרונה היו מהמכללות, יש סטטיסטיקה ויש אמת, בסטטיסטיקה אני יכול להראות מה שאני
 5 רוצה. המבחן הזה, גם במיוחד, הוועדה פסלה, אני לא יודע מה ההבדל בין הלשכה לוועדה
 6 מסיבותיי שלי, השאלה היחידה שנפסלה היתה שאלה 7, היא שינתה, אני בוגר אוניברסיטה,
 7 היא שינתה אחוזי מעבר רק לבוגרי אוניברסיטאות ואני בוגר אוניברסיטה. לגבי השיקול של
 8 הבחינה, לא צריך להיות מושפע מזה של מכללה או אוניברסיטה, אני יכול לתת דוגמאות, גם
 9 אם אקבל את עניין הזה, בוגרי מכללות הם מבוגרים שמפרנסים את עצמם, בד"כ בוגרי
 10 אוניברסיטאות הם אלה שהוריהם מממנים אותם. אי אפשר לומר שרק על זה נאמר המבחן
 11 בסדר כי האוניברסיטאות הוציאו יותר והמכללות יותר.

12
 13 עו"ד לנקרי: אנחנו מתייחסים לאמירות המקוממות של חברי לגבי השלכות הרוחב ואדוני העיד
 14 לשאלה שהיא מעט בוטה, לשאלת הפילוג בין המכללות לאוניברסיטאות. אנו עדים לאורך
 15 המועדים האחרונים שזהו תרגיל שיווקי מובהק שעוסקת בדוברות בנושא במקום לעשות
 16 במהות, חברי הטיב לתאר את הבידול. אם עוסקים בנתונים דה פקטו, המכללה שלקחה מקום
 17 שלילי היתה מאוד קרובה לאוניברסיטאות.

18
 19 כבוד השופט י' עמית: מכללת ספיר.

20
 21 עו"ד לנקרי: היו מועדים בהם מכללות גברו על אוניברסיטאות, מן הסתם בתי אב שעוסקים
 22 בלימודים בלילה מאשר בבוקר, עדיין לא אומר שמכללות בישראל לא הוקמו על פי חוק ולבטח
 23 לא מאפשר לסטות מן הבעיה האמתית, מתכונת הבחינה. טענו זאת משנות ה-90 ואינספור
 24 פורומים כי הבחינה חוטאת למטרה, הטיבה לתאר זאת שרת המשפטים ועצם נושא הבחינה אנו
 25 חוטאים למטרה לעוה"ד שבדרך, אנחנו רואים אותם. חלקם מתחלפים כמובן, מדובר בהחלט
 26 באנשים שהם מלח הארץ אלא שזכרונם לא שפר עליהם בשאלות וביקורת נאמרה גם מפי בית
 27 המשפט הזה בשנים 2012 וסם-2013, כבוד המשנה לנשיאה א' רובינשטיין הגה בכך רבות. על
 28 אף הרפורמה בה מתהדרת הלשכה והוועדה אנו רחוקים מרחק רב מבחינה שתדע לא למיין,
 29 הציבור צריך לקבל עו"ד טובים יותר ולא עו"ד שזכרונם טובים יותר.

30
 31 כבוד השופט י' עמית: חברך נתן מכללות לעומת אוניברסיטאות והשני, מבחנים חוזרים ואף
 32 אחוז גבוה יותר.

33
 34 עו"ד לנקרי: בסופו של יום כל מי שנמצא באולם יהיה עו"ד, כך הסטטיסטיקה, בסוף הם
 35 עוברים. איננו מצפים שהשלכה,

36
 37 כבוד השופט י' עמית: אדוני שוכח שהוועדה היא עצמאית ובלתי תלויה.

1
 2 עו"ד לנקרי מפנה ל-914/12 קרטל ואח'. מצופה שאם עושים משפט השוואתי לסקטורים
 3 אחרים, רופאים שמאים, רו"ח, רק בלשכת עוה"ד אנחנו בוחנים במתווה של וועדה עצמאית,
 4 הפורום החשוב הזה לא מצופה שיעסוק באמירות פוליטיות אך לומר שהוועדה נטולת אג'נדה
 5 ומפרדת מלשכת עוה"ד, לדוגמא – יושב כאן חברי, ולא ראיתי כאן ולו נציג אחד מהוועדה
 6 הבוחנת.

7
 8 כבוד השופט י' עמית: יש כאן וועדה עצמאית ברשות 3 שופטים.

9
 10 עו"ד לנקרי: איננו טוענים לרגע לגבי המומחיות שלהם, קבע בית המשפט העליון כי ניגוד
 11 עניינים הוא קשה מאוד להוכחה, דוגמא קטנה, בשנים עברו דיוני הוועדה הבוחנת היו בלשכה
 12 עצמה והאגרה משולמת ללשכה והערבוב מלא וכמעט שלם. בשל הכבוד, אני נמנע מאמירות
 13 לגבי ענייני מנויים אלה ואחרים. לגבי עתירות עם השנים, נדמה לעתים שהמשיבות סבורות כי
 14 כוחן המינהלי בלתי מוגבל, לא יהיו כפופות לביקורת שיפוטית שנעשית על פעולותיהם אינה
 15 תקינה. דור המשפטנים שבדרך, אנחנו ממוטטים את הרציונל של המשפט המינהלי. מדובר
 16 במעין ניצול שררה וכוח. גם פה אם נעסוק בסטטיסטיקה, 5 שנים האחרונות, בתי המשפט
 17 מצאו כן להתערב בוועדה הבוחנת ולשכת עוה"ד במובן שהחליטו על פסילת שאלות ודי בטיעון
 18 זה לשמוט קרקע מטענת ריבוי עותרים. גילוי נאות, חברי ואני מייצגים שנים רבות עותרים
 19 רבים שהולכים על נקודות ספציפיות וגם לנו לא נוח ריבוי עתירות. מצד שני, אני חייב להיות
 20 קשוב ולהבין מה עומד בפני אותם מבחנים.

21
 22 כבוד השופט י' עמית: מה לגבי הטענה שבפסיקה, שאיננו מעלים בדעתנו לרדת לרזולוציות
 23 האלה, לצערנו, אנחנו משפטנים ומה ההבדל בין זה לבין מה שאמרה כב' השופטת נאור?

24
 25 עו"ד לנקרי: כאשר בית המשפט קבע את הלכת אי ההתערבות, הוא לא מנע מבית המשפט
 26 להשתמש בידע שלו, הוא אמר שהידע לא ישמש יתרון. אם מסתכלים ברצון לחקר האמת,
 27 בוודאי שאמנת בית המשפט יכולה לתרום בבואו לפסוק. אציין כי אנחנו פה, אולי לחברי פחות
 28 נוח, אנחנו פה בשם אמות המידה של המשפט המינהלי, בית המשפט ואיני מנחה אני רק אומרת
 29 איפה הלכת ההתערבות אינה משמשת פקטו ובית המשפט רואה אם חרגנו מכללי איפה ואיפה
 30 וכיו"ב.

31
 32 כבוד השופט י' עמית: כאשר דנו בהתלהבות יתרה אם זו עסקה סותרת, שעבוד סף וכו', באיזו
 33 אספקלריה עשינו זאת?

34
 35 עו"ד לנקרי: סבירות או חוסר סבירות, לבית המשפט יש ידע שלא מהווה פקטו.

36
 37 כבוד השופט ג' קרא: אתה לא יודע אם זה פקטו או לא אם אין לך את הידע המקצועי.

1
 2 עו"ד לנקרי: בית המשפט היה משתמש בחוות דעת מומחים, הלכת אי ההתערבות, הרי ההלכה
 3 תחומה ואומרת שלבית המשפט לא יתן יתרון בבואו לפסוק אך לא מונעת משימוש באותו ידע.
 4

5 עו"ד דקס: גם בבחינה ברפואה, כשהיה נתון בפני בית המשפט שאין מחלוקת לגביו שאף
 6 תשובה אינה נכונה, בית המשפט היה קובע כי השאלה אינה נכונה. למשל, בערעור ללשכה
 7 בשאלה 43 אין מחלוקת משפטית בינינו לבין הלשכה, לפי סעיף 16 המועד אינו משפיע על מעשה
 8 בית דין או לא מעשה בית דין, המחלוקת היא ניסוחית. הוויכוח אינו משפטי, איני מבקש מבית
 9 המשפט להפעיל ידע משפטי שיש לו, גם ברפואה, אם היה נתון לבית המשפט שחסרים נתונים
 10 להשיב על השאלה, זו מחלוקת ניסוחית ולא משפטית. אני בטוח שב"כ הלשכה יודע היטב מה
 11 הולך בשוק המקרקעין.

12
 13 עו"ד בומבך: בפסק דין יוניס בית המשפט העליון אומר כבוד השופט ג' קרא היה באותו הרכב,
 14 בעניין אסאד (מצטט). אנחנו מכירים את ההלכה הזאת ואת פסק דין בעניין קוריןלדי וגם שם
 15 אומר בית המשפט ומפנה לסעיף 16 לפסק הדין קוריןלדי (מצטט). מה זה התערבות בית
 16 המשפט? מתערבים כשיש בעיות, בית המשפט אומר שבאותו מקרה דחו (מצטט). למה התכוון
 17 בית המשפט העליון בעניין יונס? מה צריך להיות כדי שיחליטו לתת פקטו? אין ספק שזה סעד
 18 חריג שניתן במשורה. האם צריך להיות מצב בו ציון הממוצע נמוך במיוחד? זו הדוגמא היחידה
 19 שנותן כבוד השופט נ' הנדל, גם מבחינת ציון הנכשלים שהיה הכי גבוה אי פעם וגם ציון
 20 הממוצע הנמוך, כפי שאמר כבוד השופט י' עמית, גם מבחינת בוגרי האוניברסיטאות יש ירידה
 21 של 500% וגם הממוצע ירד מ-90 ומשהו ל-70, כפסע מציון המעבר. הגענו למקרה בו כב' השופט
 22 הנדל מציג כדוגמא, יכול להיות מקרה בו בכיר בלשכה אומר שיש לנו מגמה להכשיל במכוון,
 23 ברור שזו דוגמא שהיתה מצדיקה ומסתבר שגם את זה הצלחנו לאתר, יש אמירה שאומר אותה
 24 ינון היימן, ראש מחוז תל אביב, זה הוקלט בפני קהל וגדול והדברים נאמרים חצי שנה לאחר
 25 הבחירות, לו זה היה לפני הבחירות לא היה ניתן לזה הדגשה רבה. מפנה לעמ' 1 לעיקרי הטיעון
 26 למטה (מצטט), הכוונה לבחינה 29/10/15. על זה לא באה תגובה או הכחשה מצד השלכה,
 27 והדברים ברורים. הפלא ופלא, אותה הבטחה לאחר הבחירות מתגשמת הלכה למעשה. רף תלול
 28 ששיאו הגיע בבחינה האחרונה שלא היה לכך אח ורע, לא באופי השאלות, חברי תומך יתודו
 29 בבג"ץ איציק לוי, שם הודגש בסה"כ שתי שאלות שהיו קשות מאוד. אצלנו עשרות שאלות
 30 קשות. זה דומה למה שהיה בעבר?

31
 32 כבוד השופט י' עמית: יש וויכוח אם יש בהתפלגות אם 9 או 12 שאלות, הטענה שלהם היא
 33 טענת התמהיל, אנו מודים שיש שאלות קשות אך יש שאלות קלות יותר ובית המשפט לא צריך
 34 להיכנס קונקרטי אלא במכלול והדברים מאזנים.

35
 36 עו"ד בומבך: יש חוסר איזון ובכל חלקי הבחינה, בערעור עצמו מבוטאים הרבה מאוד טיעונים
 37 המדגישים את חוסר הסבירות הקיצונית. בית המשפט העליון אמר שחשוב לראות מה היה

1 בבחינות הקודמות ואצלנו אין בחינה קודמת במתכונת זו, יש בחינה לדוגמא שהיתה מסכת
 2 הטעייה שכולם בהלם ממנו, אפילו חברת הבת היתה בהלם ובאלם מהבחינה הזאת. בין 8 חוות
 3 הדעת שצירפנו, צופרו חוות דעת של בכירי "המתמחה" הראינו מומחים נכבדים שזה עיסוקים
 4 ולא כפי שבית משפט קמא אמר מה בכך שהמומחים לא הצלחנו לפתור את הבחינות? פרופ' חמי
 5 בן נון, פרש בגלל חוסר ההגינות. הראינו כי המומחים שמכינים מטעם "מחשבות" מטעם
 6 "המתמחה" אומרים שהבחינה לא סבירה. קשה להגזים בחשיבות הדברים שאני אומר, יש את
 7 שיקול הדעת שהוועדה הבוחנת, כבודו בתשובה לדברי חברי אומר שזו לא בדיוק וועדה
 8 אוטונומית או עצמאית, לפני שעות ספורות, בעודי כאן עלה לפרסום פרוטוקול של הכנסת שם
 9 שרת המשפטים, לפני יומיים, איילת שקד תשובות לשאלות ששואלים ח"כים, נשאל מה קורה
 10 עם הפקטור, היינו בוועדת חוקה בינואר השנה, בתיק הזה היתה הסכמה מקיר לקיר שנפלו
 11 פגמים וכשלים והאנשים הפגינו בקיאות רבה בכל המגזרים. במגזר הערבי הצליח 4% לפתור
 12 את הבחינה. מגיש לבית המשפט את דברי שרת המשפטים במליאת הכנסת, בעמי 36 למטה
 13 (מצטט). זה מה שמבטא את אותה עצמאות שכביכול יש לוועדה הבוחנת, למעשה מי שאיתו
 14 מדברים זה חלילה לא הוועדה הבוחנת, זה לא שהשרה אורמת שפנתה בבקשה לראות מה
 15 עושים, לא, פניתי לאפי נווה. ראינו איך הדברים מתנהלים, ראינו שבוע שעבר בכנס באילת.
 16 הוועדה הפעילה שיקול עצמאי, איננו מקבלים שום פרוטוקול או אמירה להפעלת שיקול הדעת
 17 לוועדה הבוחנת. שאלה 7 לא היתה בעיה עם השאלה הזאת, הם החליטו שאלה 7, 60% פתרו
 18 אותה נכונה והתשובה "שיקולים משפטיים" ולא שמענו הסבר. בנוסף, לחלוטין לא נדון הוא
 19 נושא דו"ח מל"י וועדת ההיגוי כותבת שהיא מחליטה לאמץ את רוח ההמלצות של דו"ח מל"י.
 20 מה לעשות כשרואים מה דו"ח מל"י מדבר, רואים כי לחלוטין הוא לא אומץ. טענו כי הציון
 21 שניתן בחלק א' הבחינה בכתב לא יכול להיות מאומת. לא ברור מה גרם לזה שהם סטו, יש
 22 הרבה מאוד סטייה וברור שלא צריך לאמץ דו"ח של אף גוף. אנחנו זכאים לראות איך שיקול
 23 הדעת הופעל והאם היה דו"ח אחר? מישהו לא תמך בזה? הגשנו לפחות 8 חוות דעת, לא קיבלנו
 24 שום התייחסות אליהם ולא לפגמים הפסיכומטריים שפירטנו חוץ מהתייחסות שאנחנו מקבלים
 25 מהמומחה שלהם, ד"ר גולדשמידט שלא מוסר שום דו"ח, אנו מקבלים תצהיר טלפוני, האם זו
 26 לא עבירה אתית? זה מה שמגישים לבית המשפט ובית משפט קמא מקבל תצהיר טלפוני
 27 שמתעלם מחלק האריך של חוות הדעת והוא מקבל שלפחות ב-7 שאלות נפלו פגמים קשים
 28 ביותר, הוא אומר את זה בסעיף 31, מפנה לסעיף 15 לעיקרי הטיעון שלנו (מצטט). כדי לסבר
 29 את האוזן, כדי ששאלות יהיו לגיטימיות המדד צריך להיות לפחות 0.25 שהוא הקו האדום ופה
 30 הכל נמוך יותר והכל לשיטת המומחה שלהם.

31
 32 כבוד השופט י' עמית: 0.25 הוא גם מתוך העובדה שיש 4 שאלות.

33
 34 עו"ד בומבך: זה מושג פסיכומטרי.

35
 36 כבוד השופט י' עמית: כן וגם בסטטיסטיקה. הוא השיב, יש לצרכי מיון ויש לצרכי רישום. זו
 37 הטענה שלו.

- 1
 2 עו"ד בומבך: בסעיף 31 הוא מודה שהם לקו בהבחנה והבאתי למומחים שלנו, הם אמרו לנו,
 3 אכן, יש פה פגימה משמעותית ביותר. ד"ר גולדשמידט בעצמו אומר שהיה צריך להחזיר את
 4 השאלות האלה לוועדה, הוא לא מספר שהם עשו את זה. מטעם זה ברור שצריך לתת פקטו
 5 משמעותי. משמעות כושר הבחנה שלילי גבוה, שאלות אלה עומדת ביחס הפוך עם הצלחה
 6 בבחינה, כפי שאמרתי, מי שנכשל בהן ידע את החומר ומי שהצליח בשאלות אלה הוא דווקא מי
 7 שלא ידע את החומר. אתייחס לעובדה שהיה מסע קשה, אנשים מתכוונים לבחינה לדוגמא,
 8 לומדים, משלמים כסף ללשכה ולחברות בת שלה ומקבלים אכזבה אדירה, מפנה לעמ' 5 לעיקרי
 9 הטיעון (מצטט). היו שאלות ארוכות במיוחד, משמעות הזמן היא קריטית במבחן הזה, קרוב ל-
 10 20% מהשאלות היו באורך כפול משאלות בבחינות הקודמות. כפי שאמר בית המשפט בעניין
 11 יונס אסד (מצטט), היו שאלות בלתי מובנות, מסורבלות, נותנים קובץ חקיקה הכולל 155 עמ'
 12 וצריך לפתור זאת בפרק זמן של 3 דקות, פרק זמן בלתי אפשרי, להבין ולסמן את התשובה
 13 הנכונה, אף אחד לא יכול לעשות את זה בתוך 3 דקות. נקודה חשובה שנתנו בדו"ח מל"י, אמרו
 14 שנותנים 150 דקות, בפועל נותנים 135 דקות. לניסוח בכתב, אומרים שצריך לפחות 2 בכתב
 15 ומטלה אחת לא מהימן דיו, נותנים לך מטלה בכתב. אומרים שני בוחנים שייתנו ממוצע וכל זה
 16 לא קורה. אם יש מחלוקת הולכים לבודק שלישי, דברים שלא נעשים. את חוות הדעת סמכנו
 17 בדוגמאות רבות, גם גולדשמידט עצמו אמר את הדברים ומתעלמים. לנושא חוסר אנונימיות
 18 לבחינה, בית המשפט מקבל את דברי הלשכה ככזה ראה וקשה.
 19
 20 כבוד השופט י' עמית: לא הבנתי את הטענה, נניח שהתפלחו שמות של הבודקים, נניח מה זה
 21 צריך לשנות?
 22
 23 עו"ד בומבך: בעמ' 21 ואילך יש תמונות של דברים שלא היתה הקפדה. תקנה 8א אומרת שתהא
 24 אנונימית לגמרי, אסור שנבחן ירשום את שמו. הלשכה דורשת לציין את שם, אני מדבר על
 25 חלק א' הניסוח בכתב וכן ציון ת.ז. זה חשוב, בחלק בכתב בניגוד לחלקים ב' ו-ג', שם המחשב
 26 עושה את זה. לחלק א' יש משקל אדיר לזהות הבוחן שיודע במי מדובר, יש לו שם ת.ז. וברקוד,
 27 הוא יודע זה יהודי, ערבי? משהו אחר? הוא יכול לדעת הרבה נתונים שהם חמורים. בית משפט
 28 קמא מתעלם מזה ומקבל את טענת הלשכה, היתקבל על הדעת?
 29
 30 כבוד השופט י' עמית: כדי להבין את טענת אדוני, נניח אני בוחן, רואה ת.ז. ושם, מקליד ורואה
 31 שהוא במכללה ומחליט להכשיל אותו?
 32
 33 עו"ד בומבך: כן, רואים גם מחיקה ולא עבר. היו שם הרבה מאוד תיקונים. מפנה לסעיף 66
 34 לערעור, שם היו"ר אומר שרק ב-187 בחינות נעשו תיקונים, ו-86 שונו כלפי מעלה ורק ב-4
 35 מקרים נכשלו כתוצאה מהתיקונים, לאחר מכן בנוגע לממונה הם מציינים כי ב-191 טפסים
 36 בלבד נמצאו תיקונים. למה מתקנים כלפי מטה? תנו הסברים, לא ניתנו. הלשכה אומרת שיש
 37 מדבקה על זה, לא נכון. יחד עם הציון מופיע שם של המבחן ו-ת.ז. וציון, אין ספק ואי אפשר

1 להתעלם מדברים אלה. נשאלת השאלה מה פתאום ניתן פקטו, הראיתי בסיס משפטי בדברי
 2 כבוד השופט נ' הנדל ביוניס אסד, יש פה רצף פגמים שלא פירטתי בשל לחץ הזמן, הראיתי
 3 הרבה מאוד פגמים שדי באחד מהם כדי לתת פקטו. השופטים אור וברק קובעים שבגלל שאין
 4 לדעת דברים שבלב, הולכים סטטיסטית לראות האם יש פה הכשלה, בגלל הציון הנמוך שהיה
 5 ברור שיש לתת סעד. יש מקסימה לטינית שאומרת מקום שם הזכות, בהנחה שיש פגמים, גם
 6 דברים שנעשים בפועל, סטייה מבחינה לדוגמא, ריבוי שאלה, גם תהיית כבודו, מה עם ההגינות
 7 והסתמכות? כל זה לא מעניין, הם מגישים ערעור ונלחמים על חומרה. מה קרה אם נתת
 8 למסכנים האלה לעבור? הם מתכוונים לבחינה, הלב הקשה הזה, יש להם בחינה ב-24 לחודש.
 9 אתם מצפים שכולם ילמדו וישלמו לכם? כבוד השופט די מינץ וציטטתי בעמ' 33 נתן לרוה"ח
 10 פקטו. במקום אחר שייצגתי מנכ"לית רשות המשפטים נתנה להם פקטו משמעותי, הם קיבלו
 11 83% עוברים בגלל שהבחינה היתה בלתי אפשרית. בבג"ץ מרי אורן, הרבה נכשלו, כבי' השופט
 12 מצא 26 שאלות הוועדה הבוחנת החליטה לפסול. שאלות ש-5% עברו, למה לא פסלתם את
 13 השאלה הזו? מקוצר זמן, אבקשי מכבודכם לראות את הודעת הערעור. כבודו שאל את חברי
 14 בעניין האוניברסיטאות, סוגיה מאוד חשובה. לפי הנתונים הסטטיסטיים של לשכת עורכי הדין
 15 לא רק במכללות, נחשוב כאילו למכללות נרשמו מפגרים, הרבה מאוד מהם הם דוקטורים,
 16 מהנדסים, אנשים איכותיים ביותר. גם אנשי האוניברסיטאות הבחינה היתה קשה ביותר. עמד
 17 ב-2013 מפנה לאמור בסעיף 9 לעיקרי הטיעון שלי, ב-2014 ירד ל-93.5% וצונח ל-75% בבחינה
 18 שלנו, רק לפני כמה שנים היה 94%, אחוז המעבר. השופט הנדל אומר שכל הציון יורד דרסטית
 19 לשיעור נמוך במיוחד של 70,2% ואין לזה אח ורע. הציון הממוצע של כלל הנבחנים ב--2013
 20 2014 צונח ל-58.4%.

21
 22 עו"ד טסלר: המשיבות מלינות שמבקשות מכל מחזור עתירות מעל 20 שאלות, אם אני בוחן
 23 כמה השגות אני יכול להלין אותה טענה. אם יקבלו השגות, מן הסתם לא יוגשו עתירות. ראיתי
 24 כי המשיבה רצתה לצרף פרוטוקול דיון ממאי 2017 שם כתבתי שלא הגשתי ערעור במאי 2016.
 25 מפנה את בית המשפט שהעתירה שלי הוגשה רק על 4 שאלות. למה לא לעודד ולהראות שכאשר
 26 מוגשת עתירה ממוקדת והם מאגדות את כל העתירות ביחד, 26 שאלות וזה לא נכון. לא הגשתי
 27 על 26 שאלות.

28
 29 כבוד השופט יי עמית: חברך הגישו ולא ניתן להתעלם מן המכלול.

30
 31 עו"ד טסלר: כאשר מוגשת עתירה ממוקדת זה לא אותו דין לשוות כאילו הוגשו 26 שאלות.
 32 לעניין מכללות אוניברסיטאות, עשיתי משהו מאוד מעניין. ניגשו לבחינה 650 בוגרי
 33 אוניברסיטאות, בשאלה 13, באופן תיאורטי, למרות שזה לא נכון, אני קובע שכל ה-189 בוגרי
 34 אוניברסיטאות, כלומר טעו 60% מבוגרי אוניברסיטאות וברור שזה לא כך, לפחות 80% טעו
 35 בשאלה 13 ויש להשליך זאת חיובית גם אלינו. כשמוגשות שאלות אחרות לבית המשפט, כמו
 36 שאלה 25 בדין המהותי, שאלה 29, המשיבות אומרות שעל הנבחן אסור להניח פרטים עובדתיים
 37 שלא מוגשות בשאלה. הם מגישים ערעור על שאלה 31 ואומרים שאתה צריך להניח, אז זה כן

1 בסדר להניח פרטים עובדתיים? לפי מבחן העדר, בית המשפט קובע שכאשר בית המשפט לא
 2 משתמש בידע המקצועי שלו הוא ייטה לפסול את השאלה. בשאלה 31 ניסוח לקוי יצר שתי
 3 תשובות לגיטימיות, שאלה בחוסר סמכות, שאלה 13 גם חוסר סמכות. אבקש מבית המשפט
 4 בבואו לבחון את 4 השאלות שעתרתי לפי מבחן העדר צריך לקבל את כל השאלות עליהן
 5 ערערתי. אי אפשר להשתמש במבחן הזה רק לטובתם.
 6

7 עו"ד פיאלה: הגשנו ערעור על סעיף 67 לפסק הדין העוסק במטלת הכתיבה, באפשרות הוועדה
 8 הבוחנת להפחית ציון בעת בדיקת הערר על מטלת הכתיבה והאם יש לה סמכות לוועדת הערר.
 9 אם פונים לתקנות, מפנה לדברי הלשכה, הוועדה הבוחנת בסעיף 226 לעיקרי הטיעון שלה
 10 (מצטט), איני מכיר את ההליך דה-נובו בתקנות. התקנה העוסקת היא 18א(4) האומרת (מצטט).
 11 כלומר, תקנות לא מדברות על מצב של בדיקה מחדש של מטלת כתיבה על ידי בודק נוסף אלא
 12 על דיון בערר ואנו יודעים מהו הליך ערעורי כלשהו, יש החלטה מסוימת עליה אני מגיש ערעור.
 13 אנחנו מדברים על תקנות תקנון ויש דרך מסוימת לעשות את הדברים. ניקח את האוניברסיטה,
 14 יש את הבחינה שנבחנתי.
 15

16 כבוד השופט י' עמית: אדוני אומר שהיו כאלה שהגישו עררים ולא יכלו לכלכל מעשיהם על
 17 סמך זה שהם יישארו באותו ציון או להעלות את הציון.
 18

19 עו"ד פיאלה: נכון ויותר מזה, אני מגיש בקשה, אני מגיש ערר אני צריך לשלם 60 ₪ לאגרה,
 20 מישהו מגיש ערר ויוצא במצב שהוא יכול להפחית לו את הציון בסופו של דבר? זו טענה נוספת.
 21 הוועדה הבוחנת אמרה שאם לא היתה לה סמכות להפחית ציון היה צריך לרשום זאת במפורש
 22 בתקנות והוועדה אומרת (מצטט), אך אנו עוסקים בערר. כלומר, אני מגיש ערר על החלטה
 23 מסוימת, בפני הבוחן הגוף הבודק את הערר מופיע הציון, ההחלטה למטה ונימוקי הערעור ובית
 24 המשפט –
 25

26 כבוד השופט י' עמית: אם הבוחן לא בדק את הבחינה לראשונה, האם זה לא אומר שהוא בודק
 27 דה נובו?
 28

29 עו"ד פיאלה: לא. הוועדה טוענת שאפשר והיא היתה צריכה לבדוק את כל המטלה מחדש. יש
 30 מצב שבו יש לי אפשרות לערער לא על כל 3 המימדים במטלת הכתיבה, לכל מימד היה מס'
 31 נקודות מקסימלי שניתן לקבל בו. יש מצבים, אם קיבלתי מימד מלא בלשון, ערערתי על מימד
 32 התוכן, לשיטת הוועדה, כשהיא צריכה לבדוק את כל המטלה מחדש, יכול להיות מצב שלא
 33 ערערתי על חלק התוכן ויש מצב שיפחיתו לי ניקוד על משהו שלא ערערתי עליו. אם רוצים
 34 להפחית נקודות, חייבים לתת לי זכות טיעון. הגשתי ערעור ואני סבור שמגיע לי מלוא הנקודות,
 35 אותו בודק חדש החליט שמה שטענת הוא מתחת לכל ביקורת והוא מוריד את כל הנקודות, לפני
 36 כן חייבים לתת לי זכות טיעון.
 37

1 עו"ד דקס: לעניין ההבחנה בין בדיקה מחדש לבין ערר. מחוקק המשנה יודע לבטא עצמו. למשל,
 2 במקצועות אחרים, למשל בתקנות מקצועות הבריאות קובעת תקנה 16 (מצטט), כאשר מחוקק
 3 המשנה רוצה לקבוע שבדיקה תהיה מחדש, חוזרת, צריך להיכתב מחדש. במקרה שלנו סעיף 184
 4 יש לכך משמעות להפחתת הניקוד וחשיבות האם בכלל מותר לדון בטענות שלא עררתי עליהן,
 5 למשל לא עררתי על מימד התוכן, האם מותר להפחית לי נקודות במימד הלשון. לגבי שאלת
 6 כבודו, האם זה שכתוב שמלבד זה שבוחן זה לא בדק את הבחינה, אני חושב כי הכוונה ברורה.
 7 טענה אחרונה, בית משפט קמא קבע כי הנמקה לגבי המטלה הוגשמה ואין צורך לתת הנמקה
 8 פרטנית לגבי כל מטלה, גם אם אני מניח שהמכוון הוא הנמקה, הראינו שורת מקרים אצל
 9 המערערים שהציון שניתן סוטה לחלוטין מהאמור במכוון. למשל בתוכן כתוב במכוון, דגשים
 10 לתשובה מלאה, יש 7 רכיבים שאם הם כתובים התשובה היא מלאה. למשל, מר רפי שמואל, כל
 11 7 הרכיבים כלולים ועדיין הופחת לו הניקוד.

12
 13 עו"ד קרמן: הגשנו עיקרי טיעון ויש לנו טענה אחת למטלת הכתיבה.

14
 15 כבוד השופט יי עמית: גברתי הגישה ערעור שנדון להיום?

16
 17 עו"ד קרמן: ערערנו גם על פסק דין של בית משפט קמא והעתירה שלנו מתמקדת בפן אחד של
 18 מטלת הכתיבה.

19
 20 מר שמיר: לגבי ההלכה להתערבות, בית המשפט בהחלטות טוען שההלכה לא חדשה, אך מלבד
 21 הכותרת רשות מינהלית אין מאחוריה כלום ואומר מדוע. מעל הרשות אין אחראי, אנחנו פונים
 22 לשרה והיא אומרת שאינה אחראית, כלומר – זו רשות שאין למי להתלונן עליה. אני פונה
 23 במכתב ולא משיבים, אני יכול להוכיח שלא מעבירים את המכתב. מתקבלת תשובה והיא בנספח
 24 24 לתיק המוצגים, שאומרת "הוועדה סבורה שחוק חופש המידע לא חל עליה" והיא דורשת
 25 ממני להכיר את חופש המידע על בוריו. היא סבורה, היא לא יודעת. אני יודע מה אני שלחתי,
 26 שום מילה ושום התייחסות וזו זכות ערר שמעוגנת בתקנה, יש תקנה חדשה 18ה' שנכנסה ב-
 27 2017.

28
 29 קלדנית: רינה

30
 31 מר שמיר: יורד לו והוא לא יודע על מה יורד לו, אז איזו מן זכות ערר זו? היא טוענת שהיא לא
 32 מנמקת מן ההבט המעשי טכני, אין בידיה לנמק החלטותיה בשים לב לסד הזמנים המוגבלים
 33 ובשים לב להיקף העררים, היה בעבר מבחנים בעל פה, סד הזמנים היה צריך להספיק לטיעונים
 34 בעל פה, היום אין טיעונים בעל פה, מה הבעיה להשאיר? בקשר לריבוי העתירות, לא הגיוני,
 35 ברגע שאתה מנמק הסיכוי האפסי, אני אדם רציונלי אם התשובה הגיונית לא אעתור, אין
 36 תשובה אין נימוק, אין לי אפשרות אחרת לדעת תשובה רק בעתירה. היא מאלצת אותי להגיש
 37 עתירה ובוכה שיש הרבה עתירות. זה לא עובד ביחד לא לנמק ולא לעתור.

1
2 הפניתי לפסקי דין למה יש חובה לנמק. לעניין אוניי ומכללה, אבקש מחברי לומר מילה אחת או
3 שניים.
4

5 החבר: יש סטודנטים שמעל עשרים אחוז מהם נכשלו זו טרגדיה נוראה. אוסיף, לגבי עולים
6 חדשים, זה שמתווך מאה עולים חדשים שנולדו בחו"ל רק שניים עברו, עומק הזעקה רק גורם
7 לריבוי העתירות האלה, והתייחסות הלשכה בצורה מזלזלת לא צודקת. אנו מדברים על משפט
8 בתוך המשפחה, כולנו חלק מבשר הלשכה היא צריכה להתעשת בנקודת הסיום לא בועטים
9 בסטודנט למשפטים בנקודת הסיום, זו לא רשות המים אלא רשות שמשרתת את בית המשפט
10 קובעת מי יהיה פה מי יהיה שופט עו"ד ושופט, זה צריך להיות כמו שנעשה בארה"ב בית משפט
11 עליון נותן רישיונות.

12
13 כבוד השופט יי עמית: יש מסגרת דיונית ואנו עכשיו בהרכב זה לא הולכים להמציא גלגל מחדש.
14 יש קונוס של הלכות חלקן סוג של אלוצים.
15

16 החבר: יש צורך לזעוק את הצער של אלפים ועשרות משפחות.
17

18 ב"כ המשיבים: ממטלת הכתיבה התקנות קובעות את המנגנון בגדול להגשת ערר, זכות להגיש
19 ערר, איך המנגנון מיושם בפועל, לוועדה הבוחנת כרשות מנהלית יש שיקול דעת כל זמן שלא
20 חורגת מסמכותה לקבוע מנגנון בדיקת, המנגנון שקבעה הוועדה הבוחנת להבדיל מבדיקה
21 חוזרת יש מנגנונים שאומרת שאפשר לפנות לרשות ויעשו בדיקה חוזרת. במקרה שלנו זו לא
22 בדיקה חוזרת לא בוחן חדש בודק את המטלה בלי שיתייחס כמו הבוחן הראשון לידו יש ערר,
23 שמסביר מדוע המטלה עומדת, הוא לוקח מטלה ללא ניקוד ולידה את הערר בו יש טענות הנבחן
24 שטוען מדוע הניקוד לא נכון ומדוע חושב שצריך להעלות לו את הניקוד, הבוחן לא חשוף
25 לניקוד, מפנה לאחד מהעררים שפנה לוועדה בוחנת ועמד על כך שהבוחן בערר לא יהיה חשוף
26 לציון שלא יושפע, הבוחן בוחן ולא יודע אם הציון גבוה או נמוך מלכתחילה.

27 לגבי מיצוי הליכים וזכויות – בדצמי 2017, לאחר הבחינה ולפני העררים פרסמה הוועדה הודעה,
28 מוצג 7 לתיק המוצגים, שם הבהירה שלא תשמע טענה של הפחתת ציון כי יש אפשרות בערר
29 להפחית ציון ב 2018 פרסמה הודעה נוספת ואומרת לגבי מגישי העררים לגבי מטלת כתיבה
30 שהיא תבדק במלואה על ידי הבוחן בערר, (מצטט) יאמרו הגשתי ערר אתה פוגע בי לא ידעתי
31 את זה, העוררים לא ידונו מכל סיבה וימשכו את הערר, הבהירו שאפשר להפחית ציון ושהמטלה
32 תבדק על כל ממדיה, אף אחד לא פנה לא לבית משפט כדי לתקוף או להעמיד לבקורת את
33 ההחלטה. אנו לאחר הבחינה.

34 לענין הפחתת ציון מעבר למנגנון הוועדה שלא סותר את התקנות תקנה 18ב' אומרת הציון הסופי
35 יהיה זה שנקבע בערר לפי תקנה זו, חבריי השוו לבחינות רשוי אחרות ויש בחינות בהם יש
36 אפשרות להגיש ערר, שם לא נאמר שהציון שנקבע בערר, אלא החלטה בערר תהיה סופית. מה
37 המשמעות שצריך לציין.

1
2 נקודה נוספת – מאחר ולא נקבע בתקנות שאי אפשר להפחית ציון, חברי מבקשים פוליסת
3 ביטוח. אין תעודת ביטוח שאתה מגיש ו/או שדוחים אותו.
4 הטענה באה אומרת שבערר צריך לדון רק במה שנטען בערר ולא אפשר לבחון את הכל.
5 לעניין מצוי זכויות לגופו של עניין אין הגיון בטענה שאתה צריך לבחון רק ממד אחד מתוך
6 המטלה עליו הוגש הערר, הטענה הזאת מבקשת להפריד מטלה אחת זה לא מסי שאלות. זה
7 מטלה אחת שמנוקדת בהבטים שונים, אי אפשר להפריד את ממד הלשון מהארגון ומהתוכן בא
8 בוחן וקורא את המטלה הוא קורא את הכל. בספקטרום יש מסי הבטים, אם יקבלו טענה
9 שהגשתי ערר על ממד אחד, רק עליו הבוחן יבדוק וינקד, אם שני בוחנים מנקדים את המטלה,
10 אם בוחן זה מטלה שהוא בוחן כתובה בלשון בהירה, אך התוכן בינו למטלה שמים וארץ. אם
11 הוא צטט מחזה של שקספיר הוא מגיש ערר, לא על התוכן אלא על הממד הלשון וממד הארגון.
12 טענה אחרונה, הרבה נבחנים נהנו מהבט זה, גם אם לא הגישו ערר על ממד מסוים, הם קבלו
13 ציון יותר גבוה.
14 לענין טענותיו של חברי שלא דייק בכל כך הרבה הבטים בטיעונו.
15 צריך לזכור מאיפה זה מתחיל, חברי מנסה להצניע אך בעתירה לפני בית משפט קמא, יש טענות
16 למרמה לקונספירציה זיוף מסמכים הוגשו תלונות במשטרה נגד הלשכה. טענות למרמה וזיוף
17 יש טענה שחברי הוועדה תשעה חברים מכובדים, בראשם שלושה שופטים מכהנים אחד מבית
18 משפט עליון הטענה שיש להם אגינדה של הלשכה, שמעלו בתפקידם, להמחיש עד לאן זה
19 הרחיק, מישהו צריך להבהיר את האבסורד והטענות, יש טענה ששינו בכתב את הציונים,
20 במטלות כתיבה, הפחיתו את הציונים, הבוחנים הונחו להפחית ציונים למבחנים מהמכללות.
21 קונספירציה שאני לא מכיר כמוה, להפחית ציונים לבוגרים מכללות ולחסום את שערי המקצוע,
22 הלשכה לקחה את מטלות המקצוע, והראנו בתיק מוצגים דו"ח של רו"ח צריך להראות
23 שהפחתות הציונים גרמו לנכשלים במסה כזאת קריטית שיכולה להצביע בסיס לטיעון, גילינו
24 שהשפעה בעקבות תיקוני הציון היו הארבעה נבחנים, שלושה נכשלו בעקבות הציון מדובר ב
25 2553 נבחנים, שלושה נכשלו ואחד עבר, זה קונספירציה הזויה, כולל חבר הבוחנים כולם
26 פרקליטים כולם שותפים כדי שהלשכה תצליח להכשיל שני נבחנים.
27
28 כבוד השופט יי עמית: למה צריך מגבלת זמן כזאת? יש 135 דקות לארבעים שאלות. אם אני
29 בוחן ידע, למה צריך מהירות? האם בקונספט הבחינה היא לא סתם, הבחינה בגלל ארבע
30 התשובות מזכירה מבחן פסיכומטרי, האם בגלל זה צריך יותר זמן? אם אני בודק ידע מה אכפת
31 לי שיהיה לו עוד שתי דקות?
32
33 ב"כ המשיבים: כשהחליטו שהולכים לשנות מתכונת לא הלשכה, אלא משרד המשפטים שיגבש
34 לאור הטענות מה המתכונת הנכונה לבחינה, המרכז הארצי נתן המלצות כאלה ואחרות.
35 בעקבות המלצות אלה הוקם צוות היגוי שבחנו מה מתכונת הבחינה הנכונה שמשקפת מה
36 שועדת גרסטל אמרה לבחון את הי דע, אחת ההמלצות כפי שאדוני אמר זה דומה לבחינה
37 פסיכוטכנית צריך מגבלת זמן, יחס בין הזמן לשאלות. ניתנה הצעה שהתייחסה המתכונת דומה

1 למה שהציע המרכז הארצי, מגבלות זמן זה מרכיב קריטי לבחון מועמד, מגבלת זמן גם במטלת
 2 כתיבה וגם ביכולת של מבחן בפרק זמן מוגדר לאתר את התשובה הנכונה ולהתגבר על המשיח,
 3 כי הבחינה היא כל בחינה פסיכומטרית בנויה משתי תשובות לא קשורות. הנבחן צריך להבין
 4 את השאלה ולאחר את תשובה, אם לא יהיה מגבלת זמן זה לא מדד נכון, מתכונת זו משווה, גם
 5 בבחינות בחו"ל יש מגבלת זמן באופן יחסי למה שנדרש הנבחן, אפשר לתת יותר זמן אך חייב
 6 להיות זמן מאד מוגדר, זה תואם את המלצות המרכז הארצי, לכן אי אפשר לא להגביל בזמן, זה
 7 מאפשר לנבחנים לענות. הפרמטר שמלמד שזה מתכונת נכונה, זה כבי' השופט פוגלמן הבהיר,
 8 אנו פעם ראשונה במתכונת זו, תשעה מתוך עשרה בוגרי האוני' 87 אחוזים מבוגרי אוני' עברית
 9 ותל אביב עברו את הבחינה, תשעה מכל עשרה שנגשנו בפעם הראשונה מאוני' תל אביב והעברית
 10 צלחו את הבחינה.

11
 12 כבוד השופט י' עמית: מה מטרת הבחינה.

13
 14 ב"כ המשיבים: לבדוק ידע ובקיאות.

15
 16 כבוד השופט י' עמית: של עו"ד ממוצע?

17
 18 ב"כ המשיבים: לא חושב שהוועדה ירדה לרזולוציה זאת. הוועדה הסתמכה על פסיקה מה נבחן
 19 סביר היה עונה על השאלה.

20
 21 כבוד השופט י' עמית: בחיים עו"ד לא ממוצע הטוב ביותר בארץ לא ידע ברמה הכי גבוה את
 22 הכל. מה אתם בודקים?

23
 24 ב"כ המשיבים: ציון המעבר הוא 65, אני לא מצפה שנבחן ידע את הכל, מתמחה בפלילי ספק אם
 25 ידע את תקנה 102.

26
 27 כבוד השופט י' עמית: אם הוועדה מייצרת מבחן, האם היא נותנת אותו למישהו.. למה מבחינת
 28 לקחים שלא יקחו חמישה עורכי דין מעולים הטובים ביותר ויתנו להם את הבחינה.

29
 30 ב"כ המשיבים: מלבד תשעת חברי הוועדה גם הם מחברים שאלות. השאלות מגיעות לוועדה
 31 שבוחנת כל אחד מחברי הוועדה בוחן אם יש קשיים כאלה ואחרים ומציע לוועדה צריך לזכור
 32 תמליל מסוים, שאלות שנראות לו עליהם עוברים חברי הוועדה הבוחנת לראות אם התשובות
 33 מדויקות.

34
 35 כבוד השופט י' עמית: בסוף האם לא כדאי לתרגל על ידי מישהו.

- 1 ב"כ המשיבים: אם לבחינה הבאה עם הניסיון שלי סביר להניח שאכשל כי אני לא למדתי
2 לקראת הבחינה. לקראת הבחינה לומדים שלושה חודשים.
3
- 4 כבוד השופט יי עמית: עכשיו הם מצוינים, אדוני שמצוין לא יעבור את הבחינה, רוצים שהם
5 יהיו עורכי דין טובים, אך עורכי דין טובים לא עוברים כזאת בחינה בחיי היומיום.
6
- 7 ב"כ המשיבים: החלופה צריך להתאים מבחן לכל אחד בהתאם לרמת המקצועיות שלו? מה
8 בודקת הבחינה, היא בודקת גם את היכולת להכיר דברים שלא נתקלת בהם בהתמחות. היכולת
9 ללמוד ולנתח חוקים חדשים, שברמת ההיגיון המשפטי...
10
- 11 כבוד השופט יי עמית: אם אקח עשרה עורכי דין ותיקים, האם ידעו את הפסיקה החדשה בדיני
12 הפקעה? למה הם צריכים לדעת? כדוגמא.
13 אם נקח את המשרד שעוסק בהפקעות בוודאי שהם ידעו.
14
- 15 ב"כ המשיבים: נקח עשרה עורכי דין טובים מעשרה תחומים שונים, אני רוצה להאמין שזה
16 שמתמחה במקרקעין או בפלילי ידע לענות עליהם. הציפייה מנבחן לדעת היא לא ציפייה
17 סובייקטיבית מה אני יודע היום, אלא למידה של חומר הפנמתו ויכולת לבטא, היו טענות
18 שהמתכונת הישנה לא בודקת את זה והחדשה כן, בודקים יכולת כתיבה התבטאות והבנה
19 משפטית.
- 20 דוגמא למה זה לא שאלה של הכשלה ואגינדה ולא קושי בבחינה. אנו עומדים על 36 אחוזים
21 שעברו את הבחינה, במחזור הנוכחי 51 אחוזים עברו את הבחינה פעם ראשונה, 49 אחוז לא
22 עברו מתוך מאה אחוז 17 זה בוגרי אוניי, ש49 אחוז עברו, מתוך 49 אחוז אלה לבחינה הקרובה
23 הם נבחנים עוד פעם, מתוך אלה שנבחנו בפעם השנייה, עברו רק 28 אחוז. זאת אומרת שהמסה
24 של נבחנים חוזרים הולכת וגדלה, כי זה מסי קבוע, כל זמן שלא יקימו מכללות חדשות.
25
- 26 כבוד השופט יי עמית: רק הערעור שלכם, ראינו את שלוש השאלות. אתן למי שרוצה להתייחס
27 להשיב על דבריו.
28
- 29 עו"ד בומבך: מעולם לא טענתי על מרמה, לא עלה בדעתי. כן טענתי שיש מצב בו אני לא מקבל
30 מידע על הבוחנים, מי הם למה יש תיקונים, למה לא לגלות? שנית, דברו על זה שיש אוטונומיה
31 ועדת הבחינות. לא קבלנו שום תצהיר תשובה של מישהו מטעם ועדת הבוחנים, מנכל הלשכה
32 לא יודע ולא היה בסוד העניינים.
33
- 34 כבוד השופט יי עמית: מחר יתן תצהיר.
35
- 36 עו"ד בומבך: במוסקוביץ פתרו את העניין בגלל השוואה בין מה שהכחישו ולא הכחישו. לא
37 התייחסו לדבר מהותי קורלציה הפוכה בין חלקים א' לג', הבאנו במאות מקרים, ד"ר חוות דעת

1 שיש מתאם הפוך בין שלושת חלקי הבחינה, ככל שהשגי הנבחן היו גבוהים יותר כך השגיו
 2 בחלק א' היו נמוכים יותר. הדברים היו מגוחכים, זו טענה קשה וחשובה, אומרים שיש פתח
 3 להטעיה פסולה. אי אפשר לקחת את הבוחנים שאיננו יודעים, איך נבחרו למי הם מקורבים.
 4 פרטנו רצף של המון כשלים] פגמים, גם אדוני שאל לגבי הזמן המועט, במקום 150 דקות 135
 5 דקות. אמר גם השופט סולברג, בענין בו בטלו ראינו שיש כמות שעושה איכות. אם יש הרבה
 6 כשלים צריך לעשות חושבים. לא קבלנו תצהיר נגדי, בחלק היה תוספת של 15 דקות. מה עם
 7 ענין עקרון השוויון לא קבלנו בדל התייחסות. חברי אומר העברנו לרו"ח חיצוני. לא גילו מה
 8 היה. לא קבלנו מחוות דעת של רו"ח חיצוני.
 9 גם בעתירה מנהלית יש ראיות מנהליות. בערעור טענו שלא היתה סמכות להוריד ציון, זה עלה
 10 בעתירה מתוקנת לא היתה התייחסות בכתב התגובה של חברי הוא התנגד לזה. לא היתה
 11 סמכות לו רצו לתת ולהוריד ציון היה צריך לכתוב את זה במפורש. אמר כתוב שההכרעה תהיה
 12 סופית. אדם הולך לתיק פלילי מגיש ערעור, הצד השני לא מגיש ערעור, האם יחמירו את ענינו?
 13 התקנה לו היתה רוצה לערער היתה צריכה לומר במפורש.
 14 צריך לקבל יותר משליש בכל חלקי הבחינה. אדם יכול לקבל תשעים בבחינה ועדיין להכשל כי
 15 הצליח בחלקים ב' וג' באופן מלא, ובחלק א' של הניסוח יקבל 5 נקודות ואם מחברים חלקים ב
 16 וג' ועוד א' מגיעים לתשעים ונכשל ולא יודע למה. יש מקרים שאנו מעלים שאנשים קבלו מאפס
 17 לעשר והיפך. למה לא מנמקים לא מסבירים אפילו משהו מינימלי. שאנשים ידעו גם לבחינה
 18 הבאה. המכוון כללי, רן לוסטיגמן מומחה בחברות הכנה של לשכת עורכי הדין אומרים באנו
 19 ותקנו אם לא מסבירים את הנחיות בעניין הזה.
 20
 21 עו"ד טסלר: האפשרות להפחית ציון הוועדה לא יכולה לומר יש לי זכות לערער, הלשכה אמרה
 22 לאנשים יש לכם זכות ערעור, אך אנו מאיימים אם אתם מגישים את הערעור אתם חשופים
 23 להפחתת ציון, תן לי אפשרות לשכנע אותך למה צריך לא להפחית את הציון. הלשכה היתה
 24 צריכה לבחון את כל מכלול המטלה בכתב שמחולקת לשלושה ממדים, כל ממד יש קריטריון
 25 ומה נדרש והציון המקסימלי לאותו ממד, הוועדה אמרה בממד הלשון מי שיתייחס וירשום את
 26 המונח חסוי יתן לו יתרון בממד הלשון לא בממד התוכן, אפשר לכתוב בלי שגיאות כתיב אך
 27 התוכן כשלון, אז אקבל אפס בממד התוכן אי אפשר להגיש ערר על נקודה מסוימת. בודק
 28 המבחן צריך להתייחס למה שטענתי בערעור. ככל שאתה צריך להפחית ציון, יש שני בוחנים,
 29 אחד חושב שמגיע לך איקס או וי בכל ממד, הבחינה בכתב החליפה את הבחינה בעל פה, גם
 30 חברי אמר בשנת 2015, היא קיימת ומשמשת אינדיקציה בשיקולים אם להעביר או לא את
 31 הנבחן, התקנות מדברות על הבחינה בעל פה תקנה 12 ב' לגבי בחינה בעל פה, אם יש שני
 32 בוחנים
 33
 34 ב"כ המשיבים: זה לא תקנות של בחינות ההסמכה. זה לא בבחינות האלה, חשוב לדעת. יש כמה
 35 בחינות.
 36

1 עו"ד טסלר: התקנות מדברות אם רוצים להיות הוגנים וישרים, הם אומרים שיש שני בודקים
2 שנחלקו ילכו על פי הציון המקל, אז חושבים שבממד התוכן אחד חושב להפחית למרות שלא
3 טענתי ילכו על פי הבוחן המקל, בכל ממד בנפרד. כי כל ממד נבחן בנפרד.
4

5 ב"כ העותרים, עו"ד שמיר: בחלק הדיוני אם זה לא כך למחוק את הערעור שלי, אומרים שתיים
6 וחצי דקות לא בודקים ידע אלא בודקים לחץ. בסה"כ יש תשעים דקות לעומת מבחנים משנים
7 עברו, לא עונים לי לא בכתב העתירה כי זו האמת. למה מקצרים לי את הזמן. הם אף פעם לא
8 עונים. יש פחות זמן משנים קודמות.

9 צרפתי פרוטי של ועדת חוק ומשפט שם מופיע "למי שהייתי נותן ציון נכשל זה למי שחיבר
10 אותו".

11 בסעיף 178, לבית משפט לא תצלח, לחברי כנסת לא יצלח. למי כן יצלח? הם מתלוננים על
12 עתירות מרובות.
13

14 כבוד השופט יי עמית: אבקש שמישהו יתייחס לערעור שלהם. יש עניין אשקר, אני בענינו
15 הפסילה של בית המשפט בעייתית. הערעור אשקר חולה הנפש האם יצווה בית המשפט או לא.
16 הם טוענים ובצדק, רשאי טפול תרופתי או אשפוז כפוי. בית משפט פליליסט.
17

18 עו"ד דקס, ב"כ המשיבים: המשיבה מבקשת להחשיב תשובה נכונה שבית משפט רשאי לצוות
19 על אשפוז, זה לא נכון, בית משפט חייב להורות על אשפוז. זה מהותי. השאלה לפי סעיף 15 ב'
20 בו כתוב יצווה בית משפט. סעיף 15א' מדבר על תרחיש אחר שאומר בסיפא רשאי בית משפט
21 לצוות שהנאשם יאושפז או י קבל טפול תרופתי יש הבדל בין 'רשאי' ל'יצווה'. לגבי שאלה 43,
22 אין מחלוקת שסעיף 16 קובע שמועד הגשה של הבקשה להסתלקות אינו משפיע על מעשה בית
23 דין, אלא המחלוקת על הניסוח אם היא נכונה או לא. תשובת הלשכה תשובה א' לאור השלב
24 המוקדם של בקשת ההסתלקות ההסתלקות אינה יוצרת מעשה בית דין, טוענת המשיבה בכתב
25 התשובה שהמונח לאור המועד המוקדם של ההגשה מתייחס לסיפא של הפרסום, אם בית משפט
26 רשאי לפרסם או לא, אך מתעלמת ממרב החיבור, מקריא את החלופה עם דגש של אינטונציה,
27 בקשת הסתלקות אינה יוצרת מעשה בית דין, בית משפט רשאי שלא לפרסם, הפתיח מתייחס
28 למעשה בית דין הניסוח עצמו של החלופה..
29

30 ב"כ המשיבים: לגבי אשקר - חברי הפנה לסעיף 15 א' שבית משפט רשאי, הוא גם רשאי
31 להבדיל ממצב בו צריך או זה או זה. אי אפשר ללמוד ש 15א' הוא אשפוז כפוי או טפול תרופתי
32 הוא רשאי גם לבחור מבין שתי החלופות ואי אפשר ללמוד מ 15 א לענין זה.
33 לגבי שאלה 43 טענו לגבי הרישא שמתייחס המשמעות שהרישא של כל ארבע החלופות נועדה
34 לבחון את בקיאות הנבחן במצב המשפטי בשים לב לרישא. לפני ההסתלקות.
35

36 כבוד השופט יי עמית: אדוני ראה שיש אי אהדה לערעור.
37

1 ב"כ המשיבים: מטריד בהיבט של חוסר אהדה לא נובע מהמצב המשפטי. אחד, כבי' השופט
2 רובינשטיין בעניין סובח החזיר לבית משפט.
3
4
5
6
7
8
9
10

קלדנית: אסתי